

SPREHEN SIE DEUTSCH
Ostern in Deutschland

СПОРТСКА СТРАНА
Прича о Формули 1
и кик-боксу

ЕКОЛОШКИ (НЕ)СВЕСНИ
Галапагос или Нојева барка
у Тихом океану

ЧИТАЛАЧКЕ ПРЕПОРУКЕ
Шта ћемо читати током
летњег распуста?

ИСЦЕЉЕЊЕ И ГАСЛАЈТИНГ
Избори за речи 2022. године

The background of the page is a textured, greyish surface with several golden, five-pointed stars scattered across it. The stars vary in size and are positioned at different angles. A white rectangular box with a yellow border is placed in the lower half of the page, containing the text.

Драги моји ђаци,

У последњих месец дана сам много размишљала о свом одрастању и упоређивала га са вашим детињством.

Када сам ја била дете, поред школе и школских обавеза имали смо много слободног времена које смо проводили у игри, најчешће напољу. И тада је било много могућности за ваннаставне активности – од спорта, преко музичке школе до различитих ликовних или научних радионица. Најчешће смо до тих активности стизали тако што неко (чешће у школи, него код куће), примети неки наш таленат и упути нас (на пример, у неки спортски клуб). Ишли смо и пробали себе у различитим областима. Било је оних који су били врло истрајни и успешни, али и оних који су мењали интересовања. Нико од нас није очекивао да будемо врхунски у областима које смо одабрали. Наши родитељи су и то схватили као игру и нису се секирали ако не успемо и одустанемо. И стварно смо се играли уживајући у тој слободи избора, слободи да будемо успешни, неуспешни, нестални у избору. Данас се од деце много очекује – да буду успешни у школи, али и да стигну на још неколико активност ван ње. А где је ту игра и слобода коју игра даје? Мени су та игра и слобода много значиле и омогућиле ми да развијем снагу и стабилност које су ме водиле кроз живот.

Драга децо, дружите се, играјте се и борите се за своје право да у животу нешто изаберете или не изаберете. Најважније је да будете срећни.

Ваша директорка,
Јасмина Филиповић

САДРЖАЈ

Огледало наше Соње	4
Кажи ми, кажи, како да те зовем?	7
Галапагос или Нојева барка у Тихом океану	8
Исцељење од гаслајтинга – избори за речи 2022. године	10
Что вы больше любите – сербское <i>йечење</i> или русское <i>печенье</i> ?	11
Двеста година од рођења Михаила Обреновића	12
Легенда о гускама које су спасиле Рим	13
Rock and roll music that changed and shocked the world	14
Sprechen sie Deutsch: Ostern in Deutschland und Oschter Haws	16
Обележавање Међународног дана девојчица у ИКТ сектору	17
Галерија наше Соње	18
Никола Тесла – човек који је изумео будућност	26
Срећан рођендан, Мали Принче!	27
Значајни јубилеји у српској књижевности	28
Драгославе, лаку ноћ!	30
Шта ћемо читати током летњег распуста?	32
„Лептирица“ после педесет година	34
Прича о Формули 1 и кик-боксу	35
Вежбаоница у којој твој ум расте	36
Најбољи од најбољих	37

ОГЛЕДАЛО НАШЕ СОЊЕ

У школској 2022/2023. години било је много значајних догађаја на којима су ученици наше школе показали своје разнолике таленте и креативност, манифестација на којима су показали хуманост и спремност да помогну онима којима је помоћ потребна, као и активности и путовања на којима су били спремни да се друже и уживају.

Данас нам је диван дан – нашој Соњи рођендан!

Ова школска година је за нашу Соњу веома посебна. Наиме, ове године наша школа прославила је свој 65. рођендан. Тим поводом организована је свечана приредба на којој су ученици рецитовали, певали, играли и глумили. Гости су били задовољни оним што су им ученици наше школе приредили и приказали, а дневни лист „Политика“ посветио је један чланак овом догађају.

Веома велику пажњу привукла је и приредба поводом обележавања Светог Саве, школске славе. Гости су након приредбе са одушевљењем причали о текстовима који су ученици казивали и песмама које су певали.

Сада већ традиционално, у нашој школи се одржава и приредба на страним језицима под слоганом „Језицима уклањамо границе“. Приредба је ове године одржана 16. марта и њој су присуствовали ученици четвртог разреда.

Наши ђаци су заједно са својим наставницима припремили скичеве, песме и рецитације које су извели пред својим другарима и тиме показали колико воле стране језике. Било је ту тачака на енглеском и немачком, а по први пут и на француском и руском језику. Сви смо уживали у овом правом малом фестивалу страних језика.

Јасно и гласно рекли смо НЕ! насиљу

Сваке последње среде у фебруару обележава се Међународни дан борбе против вршњачког насиља, који је познат и под именом Дан розе мајица. Ове године је овај важан датум обележен 22. фебруара тако што су ученици појединих одељења из млађе смене обукли мајице розе боје и припремили креативне материјале у вези са борбом против вршњачког насиља, док су педагог и психолог школе одржали радионице које подстичу на мир и толеранцију.

Трећа награда на републичком такмичењу за „Нашу Соњу“!

Са 64. Републичког зимског семинара наставника српског језика и књижевности стигла нам је лепа вест да је „Наша Соња“ проглашена за један од најбољих школских часописа у Србији. Наиме, часопис наше школе је на републичком конкурс Друштва за српски језик и књижевност Србије за најбољи школски часопис освојио трећу награду.

Научили смо да помажемо другима...

Ученици првог и другог разреда, уз подршку својих учитељица из боравка, традиционално сваке године праве новогодишње честитке за кориснике Дома за стара лица „Мелиорвита“. Ове школске године ученици одељења IV/1 и IV/4 организовали су, уз помоћ учитељице Сандре Дрндаревић и педагога школе Јелене Јовић, и приредбу за баке и деке из ове установе. Ученици су глумили, рецитовали, читали саставе и певали песме уз свирање металофона. Баке и деке су припремили топлу и срдачну добродошлицу за најмлађе госте, па је приредба завршена заједничком песмом.

Ученици наше школе показали су хуманост и у акцији прикупљања новца за набавку бионичке протезе за Јању Ђурковић, ученицу Основне школе „Михајло Пупин“ са Галенике. У овој акцији наша школа прикупила је знатну суму новца.

Након дуже паузе због пандемије вирусом корона у нашој школи је у априлу одржан Ускршњи базар. Ученици од првог до петог разреда, заједно са својим учитељима, наставницима и родитељима, правили су различите украсне предмете и послastiце које су тог дана продавали, а остали ученици, учитељи, наставници и родитељи куповали су оно што им се највише допало. Новац који је овом приликом сакупљен биће намењен уређењу школског дворишта.

Шта детету треба да порасте до неба?

Поред свеколиког знања којим учитељи и наставници свакодневно обасипају наше ученике, веома важно место у њиховом образовању заузимају и друге креативне и занимљиве активности.

На почетку школске године, у периоду од 3. до 9. октобра, ученици млађе смене су са својим учитељицама организовали различите активности у оквиру Дечје недеље – дружили су се, украшавали учионице и осликавали школско двориште, играли разне спортске и друштвене игре и сл.

Ученици II/1, у пратњи својих учитељица Слађане Зрнић и Вање Захаријев, упознавали су се у оквиру амбијенталне наставе кроз шетњу насељем са начином обележавања улица и ређањем кућних бројева и демонстрирали правилно прелажење улице. С обзиром на то да су у том тренутку из српског језика учили писање назива улица, ученици су написали и послали писма члановима својих породица на традиционалан начин.

У новембру су обележени Дан љубазности и Дан толеранције кроз различите креативне активности које су имале задатак да истакну значај разумевања, стрпљења, поштовања и љубазности. Ученици су разговарали и о томе како различитости међу људима нису препрека, већ подстицај да учимо и пружамо подршку једни другима.

Одељење III/4 и њихова учитељица Бојана Билић посетили су Педагошки музеј у Београду. Малишани су имали прилику да виде и осете дух школе 19. века – седели су у скамијама (ђачким клупама), разгледали и користили прибор за рад и опробали су у клечању на кукурузу, једној од најпознатијих казни за несташне ђаке овог периода.

И ученици старијих разреда имали су прилику да уживају у различитим активностима. Наставници српског језика и књижевности и одељењске старешине организовали су својим ученицима посете позориштима, биоскопима и културним догађајима, као што је Сајам књига и други.

Пут око света и разгледнице са путовања

У животу сваког човека значајно место имају и путовања. Она су важна јер представљају занимљив спој учења и забаве. На путовањима стичемо нова знања о пределима и знаменитостима које посећујемо, али и проналазимо нове пријатеље и боље упознајемо оне које већ имамо.

Претпостављате да се сваком ученику међу најдражим успоменама из основне школе налазе рекреативна настава и ђачке екскурзије. И ове школске године ученици наше школе посетили су разна места широм Србије и обишли многе културно-историјске знаменитости. На тим путовањима сви су се лепо забавили и доста нових ствари научили, а нама послали најлепше разгледнице – фотографије на којима су забележени најлепши тренуци са тих путовања.

КАЖИ МИ, КАЖИ, КАКО ДА ТЕ ЗОВЕМ?

За нови број школског часописа ученици наше школе одлучили су да направе једно мало истраживање у вези са личним именима. Замисао је била да се прикупе имена свих ученика из старије смене и да се провери која су имена најчешћа. Ученици су ово истраживање започели водећи се претпоставком да ће се утицаји савремене културе одразити и на имена ученика. Такве утицаје очекивали су пре свега код женских имена, а до каквих су закључка дошли, видећете у наставку овог текста.

Мушка имена	Учесталост	Женска имена	Учесталост
Никола	11	Милица	9
Огњен	10	Петра	7
Марко	8	Николина	7
Алекса	8	Ања	6
Вук	7	Ана	5
Урош	7	Маша	5
Стефан	6	Јана	4

На основу резултата који су приказани у табели, можемо закључити следеће:

◦ Претпоставке у вези са женским именима ипак нису потврђене. Међу женским именима очекивали смо већи утицај савремене културе – то да ће бити чешћа кратка имена, као и то да ће утицај страних култура бити већи, тј. да ће бити честа имена као што су Миа, Теа, Ива и слична. Међутим, оваква имена имају мали степен учесталости, док је најучесталије женско име – Милица.

◦ Када су у питању мушка имена, резултати су потврдили наша очекивања. Најучесталије мушко име јесте Никола, а утицаји савремене културе сведени су на минимум, тј. у прикупљеној грађи нисмо пронашли ниједно име које није уобичајено за наше говорно подручје.

Иако су наведени резултати донекле изневерили наше претпоставке, запамтићемо ове резултате, па ћемо кроз неколико године поновити ово истраживање и видећемо до каквих закључка ћемо тада доћи.

Милица Петаковић VIII/2, Мила Ђорђевић VIII/2,
Ана Орловић VIII/1, Јана Марковић VIII/1

ЕКОЛОШКИ (НЕ)СВЕСНИ

Галапагос или Нојева барка у Тихом океану

Острва Галапагос налазе се на око хиљаду километара удаљености од континенталне територије јужноамеричке државе Еквадор. Њихов званични назив јесте Колон Ахрипелаго, али су познатија као Острва Галапагос или Острва корњача, а у наставку овог текста објаснићемо ове веома занимљиве називе.

Реч *ἡλαπῆγος*, по којој су ова острва добила своје име, шпанског је порекла и означава врсту џиновских корњача. Сматра се да су то највеће корњаче које живе на планети Земљи, а њихов животни век прелази сто година.

Пингвин са Галапагоса

Територијална изолованост овог архипелага утицала је на развој веома необичног биљног и животињског света. Неке животињске врсте, нпр. птицу дарвин, која је име добила по чувеном истраживачу Чарлсу Дарвину, можемо видети само на овим острвима. На Галапагосу, поред корњача које су уобичајене за ово подручје, можемо видети и јединствену врсту пингвина која живи у тропској области. У питању је једина врста пингвина која живи на екватору, али тропску климу преживљава захваљујући хладним морским струјама.

Дуги низ година биљни и животињски свет на Галапагосу био је окружен миром и тишином. Године 1934. отворен је национални парк на острву Санта Круз и заштићене су ретке животињске и биљне врсте. Међутим, откако је Галапагос постао туристичка атракција (број туриста је порастао на око 50 000 годишње), овај веома занимљиви еколошки систем налази се у опасности. Ајкуле, морске игуане и џиновске корњаче, животињске врсте по којима је Галапагос препознатљив, лове се ради припремања кулинарских специјалитета или су осуђене на живот у окружењу између уништеног биљног света и смећа.

Џиновска корњача са Галапагоса

У прошлости су на свим острвима овог архипелага живеле бројне џиновске корњаче. Данас их је остало тек неколико у резервату на острву Санта Круз.

Морска игуана

Данас је овај јединствени животињски свет Галапагоса у великој опасности и уколико влада Еквадора не предузме озбиљне мере у циљу заштите архипелага и његовог биљног и животињског света, ускоро неће остати ништа пред чиме би нам застајао дах.

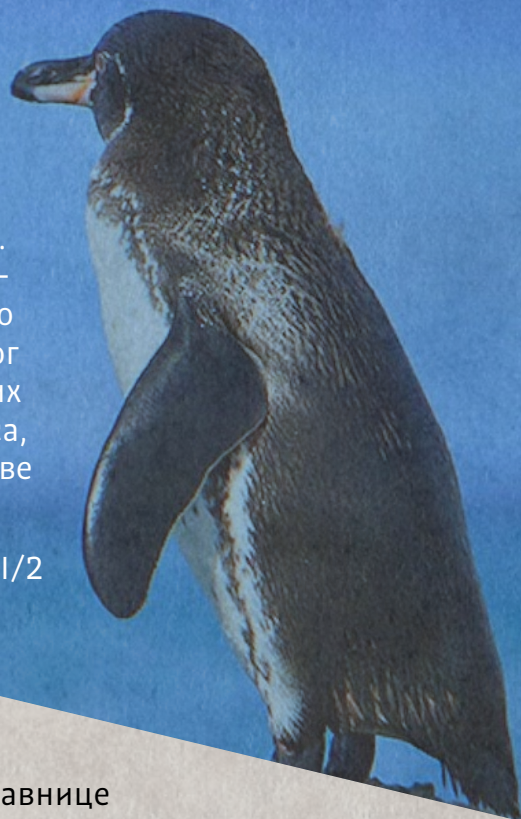
Морска игуана са пластичном кесом

Плавонога блуна

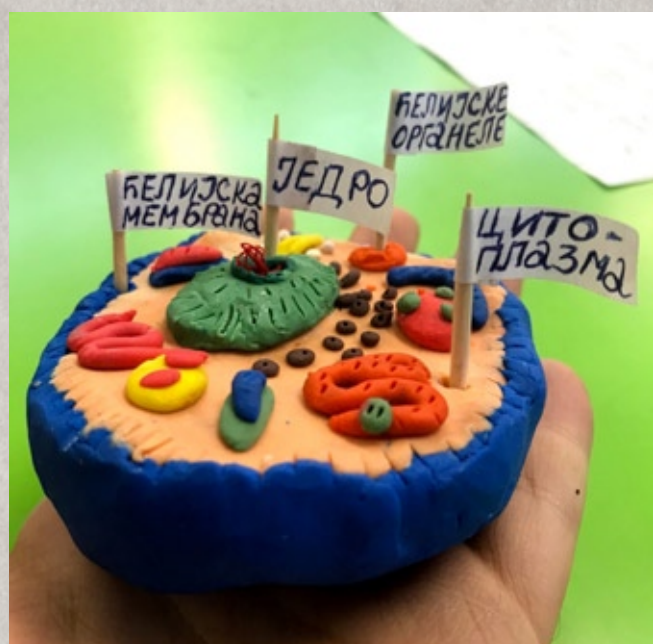
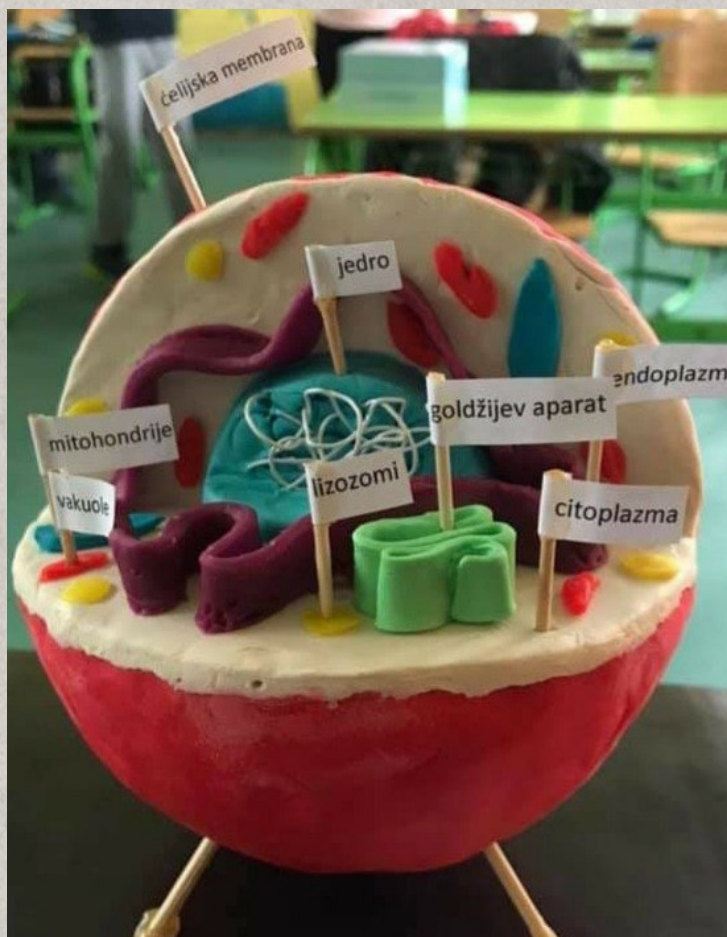
Охрабрујуће делује вест да је 1997. године предузет први важан корак по том питању - број туриста је ограничен на око 25000 годишње. Међутим, то нас не спречава да размислимо о томе где грешимо, због чега је опстанак ретких животињских врста, попут џиновских корњача са Галапагоса, доведен у питање и шта можемо предузети да се овакве грешке не понове.

Ленка Жигић VII/2

ЗАНИМЉИВА БИОЛОГИЈА

Да биологија није баук и да може бити веома занимљива, показују часови Катарине Радовић, наставнице биологије. Наиме, ученици често добијају прилику да на креативан начин практично примене савладано градиво. Тако су, на пример, настали занимљиви модели бактеријских, биљних и животињских ћелија који су приказани на сликама. Ученици су, користећи пластелин и гипс, правили ове моделе, учили и развијали тимски дух.

ИСЦЕЉЕЊЕ ОД ГАСЛАЈТИНГА

Избори за речи 2022. године у српском и енглеском језику

Избори за реч године широм света већ деценијама привлаче велику пажњу јавности. Корени оваквих избора сежу до друге половине 20. века. У Србији је овакав избор први пут организован 2022. године од стране Друштва за српски језик и књижевност Србије. Тада је као најлепша реч изабрана реч *ћраскозорје*.

Најстарији избор за реч године, према подацима којима за сада располажемо, одржан је у Немачкој 1971. године у организацији Друштва за немачки језик. Овај избор се без прекида спроводи од 1977. године, а главни мотив јесте очување и унапређивање језичке културе. У овој акцији Немачкој су се придружиле и друге земље немачког говорног подручја, па тако Аустрија бира реч године од 1999, Лихтенштајн од 2002, а Швајцарска од 2003. године.

Ове школске године Друштво за српски језик и књижевност организовало је избор за реч која је обележила 2022. годину, а *исцељење* је реч која је однела победу. Ова реч настала је од глагола *исцелиџи* (*се*), који значи *лечењем довести у здраво стање, излечити* (*се*). Занимљиво је скренути пажњу и на то да се ова реч често употребљава са значењем чудесног, натприродног оздрављења и да се односи и на физичко и на духовно излечење. То значи да су српским основцима и средњошколцима, који су иначе слали предлоге за реч која је обележила претходну годину, а према речима комисије, 2022. годину обележили - „престанак пандемије вирусом корона, враћање уобичајеним обавезама, повратак у школу, наставак дружења, излазака и живот без дистанце“. Због тога су се међу речима које су ученици предлагали налазиле и речи - *буђење, здравље, оздрављење, оживљавање, искра, ћрејород, ћревазилажење, узлећ* и сл.

Друштво је ове године расписало и избор за омиљени стих из народне поезије, а победнички стихови одабрани су из народне епске песме „Зидање Скадра“:

**Имао сам од злата јабуку,
Па ми данас паде у Бојану,
Те је жалим, прегорет' не могу!**

Пажњу српске јавности обично привуче и неки од избора за реч године на енглеском језику, који се у Великој Британији одржава од 2004. године. Тако је, на пример, 2013. године велику пажњу привукла реч *селфи*. Реч године у енглеском језику за 2022. јесте реч *ћаслајџинџ*. У српском језику у последње време често се може чути да је неко *ћаслајџер*, како *ћаслајџује* некога и да је *ћаслајџовање* све већи проблем у емотивним односима, али често се запитамо шта уопште означава ова реч. Гаслајтинг означава процес дуготрајног емотивног и психичког манипулисања, најчешће у емотивној вези, или довођење у

Примери гаслајтинга

заблуду некога зарад сопствене користи. Ова појава често обухвата и омаловажавање нечијих осећања, као и представљање стварности другачијом од оне какву је жртва гаслајтинга доживљава, што доводи до конфузије, мањка самопоуздања, константног преиспитивања стварности и зависности од онога ко врши гаслајтинг.

У српском језику још увек не постоји одговарајући превод речи *гаслајтинг*, али ако бисмо покушали да на неки начин нађемо адекватну замену, то би можда биле следеће речи или изрази – *обмањиваши*, *слуђиваши* или *завараваша некога*, *доводиши у заблуду* и сл.

За крај можемо закључити да су описани избори значајни и због тога што нам указују на одређене добре или лоше појаве у развоју језика и друштва. Размишљање о речима-победницима за 2022. годину у српском и енглеском језику помоћи ће нам да препознамо ситуације у којима смо постали жртве *гаслајтинга*, да нађемо начине да то превазиђемо и дођемо до фазе физичког и духовног исцељења.

Александар Златојевић

ЛОЖНЫЕ ДРУЗЬЯ

Что вы больше любите - сербское печенье или русское печенье?

Српски и руски језик припадају истој породици језика. Између ових језика постоје одређене сличности и у граматички и у погледу речи. На пример, речи које означавају делове тела, као што су речи - *зуб*, *нос*, *ухо*, *рука*, *нога* и сличне, исто се пишу и исто значе и у српском и у руском језику; додуше, акценат и изговор појединих гласова могу се разликовати.

Реч на српском и руском језику	Значење у руском језику
живот	стомак
слово	реч
буква	слово
столица	главни град
цвет	боја
коса	плетеница
туча	црни облак
печење (печенье)	колачићи

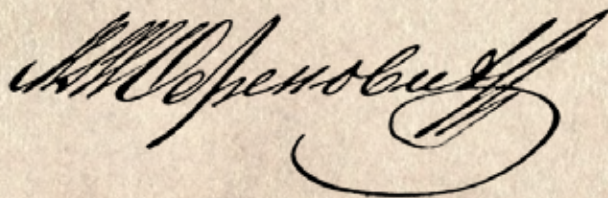
Међутим, постоји једна група речи која може бити велики изазов Србима који уче руски језик, као и Русима који уче српски. За ту групу речи усталио се назив лажни пријатељи. Ове речи имају исти или сличан облик, али различита значења. Тако, на пример, руска реч *любить* не значи *љубити*, него *волеати*, а *фамилия* у српском језику није *фамилија*, већ *презиме*.

Нова школска година донела нам је и нове пријатеље из Русије. Они већ годину дана уче српски језик, а за нови број часописа потрудили су се да нам представе неке од лажних пријатеља у српском и руском језику.

Полина Кутејникова VII/3

ДВЕСТА ГОДИНА ОД РОЂЕЊА МИХАИЛА ОБРЕНОВИЋА

Михаило Обреновић рођен је 16. септембра 1823. године у Шареном конаку у Крагујевцу. Тамо је живео са Милошем Обреновићем и Љубицом Обреновић, својим родитељима, и са својом браћом и сестрама – Миланом, Тодором, Маријом, Габријелом, Јелисаветом и Петријом. Школовање је завршио у Пожаревцу да би се затим са својом мајком преселио у Беч. По праву наследства, његов старији брат Милан добио је престо 1. јуна 1839. године. Међутим, пошто је Милан био много болестан, владао је свега месец дана и умро је 8. јула 1839. године. Након његове смрти, у Београду су се окупиле народне старешине и одлучиле да Михаило буде нови владар Кнежевине Србије.

Владавина кнеза Михаила Обреновића

Кнез Михаило Обреновић

Михаило Обреновић је био кнез Србије од 1839. до 1842. и од 1860. до 1868. године. Његова прва владавина завршила се напуштањем престола 1842. године и одласком у Хабзбуршку монархију, а друга атентатом у београдском парку Кошутњак 1868. године.

Доласком на власт, Михаило је наставио борбу за власт између обреновићеваца, на челу са својим стрицем Јевремом Обреновићем, и уставобранитеља, које су предводили Тома Вучић Перишић и Аврам Петронијевић. Јеврем је маја 1840. године одржао састанак са групом сељака, након чега је дошло до општег покрета против уставобранитеља. Сељаци су масовно долазили у Топчидер да изјаве подршку младом кнезу. Под притиском народа, Аврам Петронијевић и Тома Вучић дали су оставке на положаје саветника, а уставобранитељски прваци беже у Београдску тврђаву и стављају се под пашину заштиту. Михаило је одлучио да подигне порез, али то је изазвало опште незадовољство, што су искористили уставобранитељи и позвали народ на побуну, тзв.

Вучићеву буну. Уставобранитељи су 1842. године поразили кнежеву војску код Крагујевца. После пораза, Михаило је напустио престо и отишао у Хабзбуршку монархију. Када је опет дошао на власт 1860. године, Михаилов циљ био је да ослободи и уједини српски народ у Османском царству. За време његове владавине у Новом Саду основана је 1866. године Уједињена омладина српска, организација чији је циљ био ослобођење Срба, а оснивач Владимир Јовановић. Међутим, 15. јула 1862. године десио се инцидент на Чукур-чесми, где је османска војска у реду за воду ранила српског дечака који је касније умро. Кнежев циљ за трајно ослобођење од Турака био је да склопи савез са балканским државама, што је и урадио са Црном Гором, Грчком и Румунијом.

Приватни живот кнеза Михаила Обреновића

Шеснаестогодишњакиња Марија Беркхауз била је Михаилова слушкиња, са којом је имао ванбрачног сина Велимира Теодоровића. Пошто ванбрачни син није могао да га наследи, тражио је жену која ће бити српска кнегиња. Тако се 20. јула 1853. године оженио у руској капели у Бечу мађарском грофицом Јулијом Хуњади. Михаило и Јулија су прве године свог брака провели у Аустроугарској монархији на имању „Иванка“ на Дунаву. Након двадесет година, Михаило и његов отац вратили су се у Србију. Јулија је у Београд стигла 4. јула 1859. године. У њену част приређен јој је велики дочек, док је османска војска са Калемегданске

тврђаве започела артиљеријско бомбардовање. Жене на улицама бацале су јој у кочије бебе и малу децу како би их спасила од бомби. Због бомбардовања и лошег смештаја који је добила, Јулија је напустила Србију и путовала је по европским бањама. Године 1859. затекла ју је смрт њеног свекра Милоша Обреновића и уместо да је дошла у Београд и била уз Михаила, она је наставила своје путовање. Због непоштовања према мужу и због тога што га је три године варала са принцем Карлом Аренбергом, Михаило се од ње разишао.

Понекад су Михаилове рођаке Катарина Константиновић, унука Јеврема Обреновића, и њена мајка Анка Обреновић позиване од стране Михаила да живе на владарском двору. Пошто је Анкина жеља била да јој ћерка постане кнегиња, Катарина је правила друштво Михаилу годинама. Разменили су медаљоне са сликама и шетали су Топчидером. Михаило је намеравао да се њоме ожени, а о тој одлуци влада и свештеници нису били одушевљени. Михаило, Катарина, Анка и Катаринина баба Томанија шетали су се у београдском парку Кошутњак, где је извршен 1868. године атентат на кнеза Михаила, у коме је Катарина била рањена, а Анка убијена. Приликом атентата, у левом џепу капута, Михаило је имао Катаринину слику, марамицу и нотес са свиленим корицама на којима му је извезла речи – вера, љубав и нада. Михаило и Катарина нису били у браку, али ју је три дана пре његове смрти запросио.

Споменик кнезу Михаилу (Београд, Трг републике)

Катарина Бореновић VII/1

ЛЕГЕНДА О ГУСКАМА КОЈЕ СУ СПАСИЛЕ РИМ

Ромул и Рем, оснивачи Рима, са вучицом

Када су Гали 390. године пре нове ере ушли у Рим, све су опљачкали и спалили осим једног теже доступног брежуљка стрмих падина по имену Капитол. После неколико неуспелих напада на Капитол, Гали су одлучили да у току ноћи, док стражари спавају, покушају да га освоје. Пели су се преко камења, помажући једни другима. Вероватно би успели да није било гусака богиње Јуноне, римске богиње неба, заштитнице жена, брака и мајчинства. Оне су грактањем и лепетањем крилима пробудиле стражаре и тако их упозориле на опасност. Римљани су се одбранили тако што су Гале гађали копљима, стрелама и камењем.

Да би вратили своју слободу, Римљани су Галима платили откупнину у злату и никада нису заборавили како су гуске спасиле њихов град. У знак сећања на њих, сваке године је ишла свечана поворка на чијем челу се налазила златна гуска.

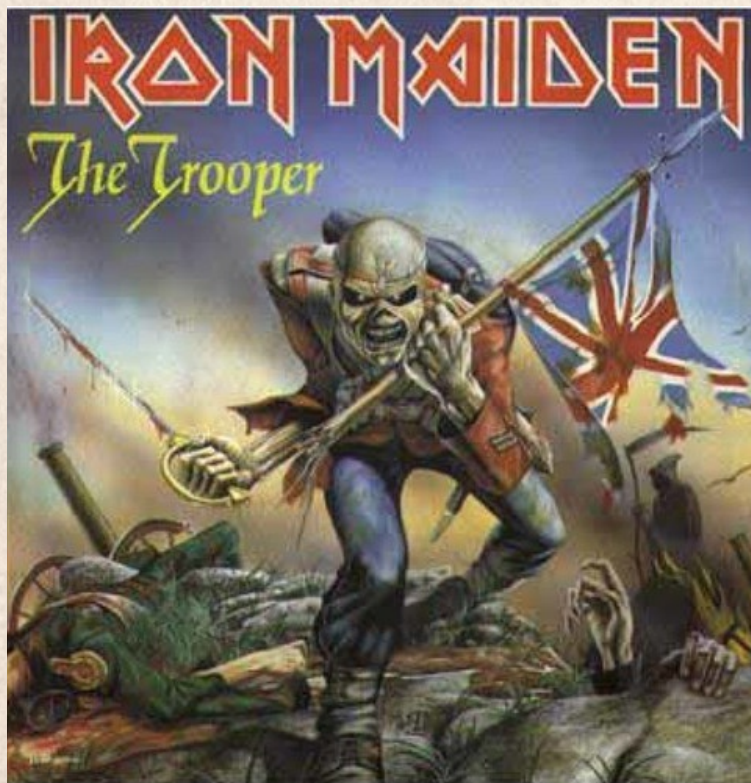
Богдан Јовковић V/1

ROCK AND ROLL NEVER DIES

Rock and roll music that changed and shocked the world

Heavy Metal is a genre of rock music that developed in the late 1960s and early 1970s, mainly in the UK and USA. Heavy metal bands have developed hard, monumental sounds characterized by distorted guitars, extended guitars solos, emphatic rhythms and vocals. For example – Iron Maiden, Motorhead, Metallica, Slayer, Megadeth, Black Sabbath, Judas Priest.

Iron Maiden is one of the most popular heavy metal bands in the world. They are known for their unusual performances. During the performance their famous mascot Eddie entertains the audience. At the end of the performance, sometimes they land a plane over the stage or the singer entertains himself with firearms.

Hard Rock is a type of rock music that traces its earliest roots to garage and psychedelic rock from the mid-1960s. This type of music was most popular during the 1970s, 1980s and 1990s. It is characterized by the use of distortion of electric guitars, bass guitars, keyboard and drums. Hard rock further influenced the development of heavy metal music. They are – AC/DC, Guns and Roses, Led Zeppelin, Kiss, Nirvana, Deep Purple, Rage Against The Machine.

Kiss is an American rock band formed in New York City in 1973 by Paul Stanley, Gene Simmons, Ace Frehley and Peter Criss. Known for their face paint and stage outfits, the group rose to prominence in the mid-1970s with shock rock-style live performances which featured fire-breathing, blood-spitting, smoking guitars, shooting rockets, levitating drum kits, and pyrotechnics. The band has gone through several lineup changes, with Stanley and Simmons remaining the only consistent members. The current lineup consists of Stanley, Simmons, guitarist Tommy Thayer and drummer Eric Singer.

Punk rock is a music genre that emerged in the mid-1970s. They typically produced short, fast-paced songs with hard-edged melodies and singing styles, stripped-down instrumentation, and often shouted political, anti-establishment lyrics. There is a wide range of punk fashion, including T-shirts, leather jackets, Dr. Martens boots, hairstyles such as brightly coloured hair and spiked mohawks, cosmetics, tattoos, jewelry, and body modification. Women in the hardcore scene typically wore clothing categorized as masculine. For example – The Clash, Ramones, Yellowcard, UK Subs, Pixies, Exploited.

The Clash were an English rock band formed in London in 1976 who were key players in the original wave of British punk rock. Billed as "The Only Band That Matters", they also contributed to the post-punk and new wave movements that emerged in the wake of punk and employed elements of a variety of genres including reggae, dub, funk, ska, and rockabilly. For most of their recording career, the Clash consisted of lead vocalist and rhythm guitarist Joe Strummer, lead guitarist and vocalist Mick Jones, bassist Paul Simonon, and drummer Nicky "Topper" Headon.

Rock music is a broad genre of popular music that originated as "rock and roll" in the United States in the late 1940s and early 1950s, developing into a range of different styles in the mid-

1960s and later, particularly in the United States and United Kingdom. For instrumentation, rock has centered on the electric guitar, usually as part of a rock group with electric bass guitar, drums, and one or more singers. For example- Queen, The Beatles, The Rolling Stones, Red Hot Chili Peppers, Velvet Underground, Blondie, Elvis Presley.

KING OF ROCK- Elvis Aaron Presley (January 8, 1935 – August 16, 1977), often referred to mononymously as Elvis, was an American singer and actor. Dubbed the “King of Rock and Roll”, he is regarded as one of the most significant cultural figures of the 20th century. His energized interpretations of songs and sexually provocative performance style, combined with a singularly potent mix of influences across color lines during a transformative era in race relations, led him to both great success and initial controversy.

There is a lot of Serbian rock and roll bands. For example - Donkey Hot, ECV, Prljavo Kazalište, Idoli, Kerber, Paribrejkers.

Solo performers- Jimi Hendrix, Ammy Winehouse, Bob Dylan, David Bowie, Prince, Eric Clepton, Elvis Presley.

Club 27 is a group of musicians that died mostly from drugs. They all died in age of 27. Group members are – Amy Winehouse, Jimi Hendrix, Kurt Cobain (singer of Nirvana), Jim Morrison (singer of The Doors), Janis Joplin.

Nikolina Čeko VI/1
Varja Đorđević VI/3

MY FAVOURITE BOOK

“Major Grom (Thunder)”

Major Grom (Thunder): Plague doctor - is the first Russian superhero comic. There is also a movie of the same name based on the events from the comic.

Action takes place in the northern capital of Russia, in St. Petersburg. At the very beginning we are met by Major Grom (or Igor Grom). He is a police major and known throughout St. Petersburg for his difficult character and position in relation to criminals of all types. Incredible strength, analytical mindset and incorruptibility - all these things make Igor the perfect police major. But everything changes with the appearance of a criminal in a plague doctor mask. The plague doctor is a serial killer who kills government officials and businessmen. This incredibly smart and elusive criminal is actually the secret alter ego of Sergei Razumovsky, a billionaire, philanthropist and founder of a popular social network in Russia. The comic shows the confrontation between Igor Grom and the Plague doctor, that is, the struggle between good and evil. They are both very smart and strong, but only one can win in a fierce battle. Each of them is unique in its own way and each has a difficult life story.

The comic shows that people aren't perfect, even those who fight evil. But it also shows that many people don't choose good, but evil, looking at a beautiful and successful life. Each person chooses who is the hero for him, that's why I like this comic so much.

Alisa Ivanova VII/3

SPRECHEN SIE DEUTSCH?

Ostern in Deutschland

Кристина Оруч V/2

Ostern ist das wichtigste Fest der Christen. An diesem Tag ist Jesus vom Tode auferstanden. Die Auferstehung am Ostersonntag be-

deutet das Ende der Fastenzeit. Laut christlicher Tradition wurden die Eier, die während der Fastenzeit nicht gegessen wurden, durch Kochen haltbar gemacht und an Ostern zur Eierweihe in die Kirche getragen.

Typisch für Ostern sind die Ostereier. Eier gelten als ein Symbol der Fruchtbarkeit und Wiedergeburt. Die Eier werden bunt bemalt oder dekoriert und zusammen mit vielen Schokoladeneiern am Ostersonntag für die Kinder versteckt. Die Kinder suchen dann danach und sind glücklich, wenn sie alles gefunden haben. Sie galuben, dass der Osterhase in ihren Garten kommt, um bunte Eier und Süßigkeiten zu verstecken. Schon Tage vorher beginnt die Vorbereitung auf das Fest. Die Kleinen malen die Eier bunt an oder basteln kleine Osterhasen. Es gibt auch den Brauch, Zweige in Vasen oder Bäume im Garten mit bunt bemalten Ostereiern zu schmücken.

Ebenso typisch für Ostern ist der Osterhase, ob als Gebäck oder aus Schokolade. Wie es genau zu diesem Brauch kam, ist unklar. Aber man weiß das auch Hasen für Fruchtbarkeit und damit für das Leben stehen.

Zu Ostern essen die Deutschen gern Lamm. Auch sehr beliebt sind süße Hefezöpfe zum Osterfrühstück.

Tea Pavlović VII/2

Lana Majstorović VII/2

OSCHTER HAWS

Шта је старије – кокошка или зец?

Свима нам је добро позната дилема у вези са тим да ли је старија кокошка или јаје, па нам је управо та дилема послужила за наслов овог текста у коме ћемо објаснити везу између

Николина Обрстар V/4

Ускрса и зечева и понудити одговор на питање зашто је баш зец, који наизглед нема никакве везе са јајима, постао један од најважнијих симбола ускршњих празника.

Повезивање зеца са Ускрсом и ускршњим обичајима вероватно се одиграло почетком XVI века у Немачкој. Управо у овој земљи пронађени су записи о томе како су деца ишчекивала Ускршњег Зеку (нем. Oschter Haws), тј. зеца који на ускршње јутро полаже обојена јаја у гнезда. Овај зец је, такође, проверавао да ли су деца била неваљала, а поклоне је доносио само доброј деци; дакле, нешто налик Деда Мразу. Овај обичај су немачки досељеници пренели у Америку почетком XVIII века, док је глобализација учинила да Oschter Haws или Easter Bunny, на српском Ускршњи Зека, постане један од најпопуларнијих симбола Ускрса.

Према другој легенди, ускршњи зец повезује се са Естером, богињом плодности у германској традицији. Наиме, она је једну птицу која је умирала од хладноће спасила тако што ју је претворила у зеца како би је крзно заштитило. Међутим, пошто је овај зека пре био птица, он је наставио да леже јаја која је сваке године осликавао и поклањао Естери као знак захвалности за то што му је спасила живот.

Никола Гуглета VII/2

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДАНА ДЕВОЈЧИЦА У ИКТ СЕКТОРУ

Међународни дан девојчица у ИКТ сектору, тј. сектору за информационе и комуникационе технологије, установљен је на нивоу Уједињених нација и обележава се сваког четвртог четвртка у априлу. Од 2001. године, када је у Европи (Немачкој) први пут обележен Дан девојчица, у овој манифестацији учествовало је више од милион девојчица.

Дан девојчица у ИКТ сектору има за циљ да девојчице оснажи приликом одабира будућих професија, да не подлежу стереотипима, већ да се руководе личним интересовањима и талентима. Удружење пословних жена Србије први пут је организовало Дан девојчица 28. априла 2011. године. У протеклих 10 година кроз овај пројекат прошло је више од 8500 девојчица, а резултати показују заинтересованост девојчица да кроз овакав вид реалних сусрета са предузетницама препознају предузетништво као могуће будуће место за запошљавање.

Наша школа је први пут ове године учествовала у овој манифестацији. Заинтересоване ученице седмог и осмог разреда посетиле су 21. априла 2023. године компанију „Ерсте банк“ заједно са наставницама информатике Милицом Стојановић и Катарином Коларовић, као и педагогом Јеленом Јовић. Похваљујемо девојчице које су учествовале у манифестацији: Анђела Стевановић из VII/1, Ленка Жигић, Миа Недељковић, Лана Мајсторовић, Ива Михајловић и Теа Павловић из VII/2, Елена Савић и Лана Гушавац из VII/3, Љубица Влашки, Јана Пејчић, Петра Радосављевић и Софија Дренић из VIII/1, Милица Стојановић, Ања Грозданић и Милица Петаковић из VIII/2 и Лара Дедовић и Анђела Ивановић из VIII/3.

У оквиру посете девојчице су имале прилику да разговарају са менаџеркама на водећим позицијама у Ерсте банци. Запослене су нас топло и срдечно дочекале и кроз неформалне разговоре девојчице упутиле у опис њиховог радног места и свакодневних активности. Такође, свака од њих је представила свој развојни пут од основне школе, што је за девојчице било драгоцено искуство, јер су могле да се повежу са њима. Разговарале смо о праксама које се организују са ученицима средњих школа, као и о томе које средње школе планирају да упишу девојчице. За девојчице је ово било посебно искуство, јер су имале прилику да посете конкретна радна места и разговарају о будућим занимањима. Носимо дивно искуство из ове посете и радујемо се новим сусретима.

Јелена Јовић

Породица је моја сигурна лука

Живот је игра,
брза и груба.
Погрешан корак
помера те до руба.

Мораш да пазиш
како дане газиш
и какве пријатеље тражиш.

Једина лука
која те склања од мука,
јесте породица, гвоздена рука.

Њена је моћ,
већа него ноћ.
Њена је сила,
јача од Нила.

Она те чува,
она те штити
и срећан је свако
ко њен члан може бити.

Николина Обрстар V/4

Лена Марјановић V/3

Лепо је волети

Лепо је некоме нешто дати,
Лепо је да се дружиш
И своју љубав некоме да пружиш.

Лепо је да знаш
Да некоме своју тајну
Можеш да даш.

Лепо је волети шарено цвеће
И у шуми високо дрвеће.

Лепо је видети сунце у зору
И пуно риба у дубоком мору.

Лепо је имати баку и деку,
А још лепше је имати бату и секу.

Лепо је имати љубав у себи
И поклонити је целоме свету.

Николина Ковачевић V/4
Треће место на литерарном
конкурсу „Лепо је волети”

Мирослава Никитина VII/1
Друго место на општинском такмичењу

Пред ликом и делом Светог Саве

Читао сам много прича и легенди о Светом Сави. Срећан сам због жеље која ми се јавила да пишем о њему. Живео је пре много векова, а вредност и дела која је оставио за собом, у мени изазивају дивљење и поштовање.

Написао је „Житије Светог Симеона“. То је једна емотивна прича о чудима у животу Светог Симеона. На мене је оставила дубоко осећање. Сваки пут када завири у дубину свога срца, као да хоћу да му захвалим на томе што је тако веродостојно описао свога оца. Срце ми говори да без жртви нема мира. Управо је Свети Сава својом пожртвованошћу и љубављу тражио мир у својој души и

Маја Вејиновић VII/3
Похвала на ликовном конкурс
„Светосавље и наше доба“

манастиру Хиландар. Уместо да влада, свој живот је посветио Богу. Захвалан Господу што га је призвао, делио је своје знање и веру свима.

Свети Сава је био човек чисте душе, доброћудан, оштроуман, благ и пун љубави. Живео је за добробит свог народа, учећи их да разликују добро од зла. Животна прича Светог Саве изазива у мени сету, због породице коју је напустио са осамнаест година како би отишао у манастир. Одрекао се те среће, јер је знао да припада Богу.

Сава је целог свог живота био скроман, а великодушност је показивао тиме што је потребе других стављао испред својих. То га је чинило срећним. У тренуцима размишљања о томе како је лако пружао љубав, као да је и на мене падала лавина његове доброте и пожелео сам да будем такав.

Многи људи мисле да су срећни ако имају много новца, материјалног богатства... али

то није срећа. Свети Сава је спознао да је права срећа тај топли осећај у срцу и сазнање да је свет учинио бољим.

Боравећина Хиландару, почео је да пише. Тамо је живео у веома скромним условима. Писао је седећи на камену. Његова жеља је била да у својим књижевним делима нагласи јединство, духовност и хришћански морал. Знао је да је то Србији било неопходно. Његов опширни књижевни рад чине: типичи, повеље и преводи. Знао је грчки језик, био је наш угледни просветитељ и преводилац, што је у то време била реткост вредна поштовања.

Искра Копривица VII/3 и
Маја Вејиновић VII/3
Тропар Светом Сави

Често прођем поред храма Светог Саве, величанствене грађевине прелепе архитектуре и размишљам. Величину храма поредим са величином личности Светог Саве. Све што знам о њему помогло ми је да охрабрим веру у себе, да верујем у добре људе, да јачам свој дух и веру у Бога. Схватио сам да су истрајност, рад и љубав према другима, вредности којима треба да стремимо.

Хвала ти школо наша,
што си за своју славу
изабрала
Светог Саву!

Вељко Алексић VI/4
Прво место на литерарном конкурс
„Пред ликом и делом Светог Саве“

Мој смешни свет

Упусти се у лет са мнош
Са једном светском дамом
Која је упознала пределе многе
Док је нису заболеле ноге

Тебе ја водим на једно место
На које идем често

За улазак у то место
Тражићеш лозинку вешто
Помоћ ти дајем,
у питању је боја
Боја коже једног ноја
Који воли да пије мимозе
Које су пуне
фруктозе и сахарозе
Знају чак и козе
Да је одговор розе

Добро дошао у мој свет
Који је један розе букет
Пун руковети
ливадског цвећа
У коме владају
осмех и срећа

У мом смешном свету смеју се деца
Нема везе и ако добију
у школи кеца
Са њима и аутор овог дела
Из ових предивних предела

Мајмуни са дрвета теби машу
Да ти напуне чашу
рођенданским напицима
Чији рецепти се крију у дневницима
Даће ти их акао лепо питаш
И рођендан њихов им честиташ

Овде је сутра јуче
Јер је газда изгубио
посебне кључе
Казалке на сату саме стоје
Док се зунзаре само роје

У овом свету нико не зна
да чита и броји
Али им забава предстоји
Ниједно дете се батина
не боји
Јер га чувају каубоји

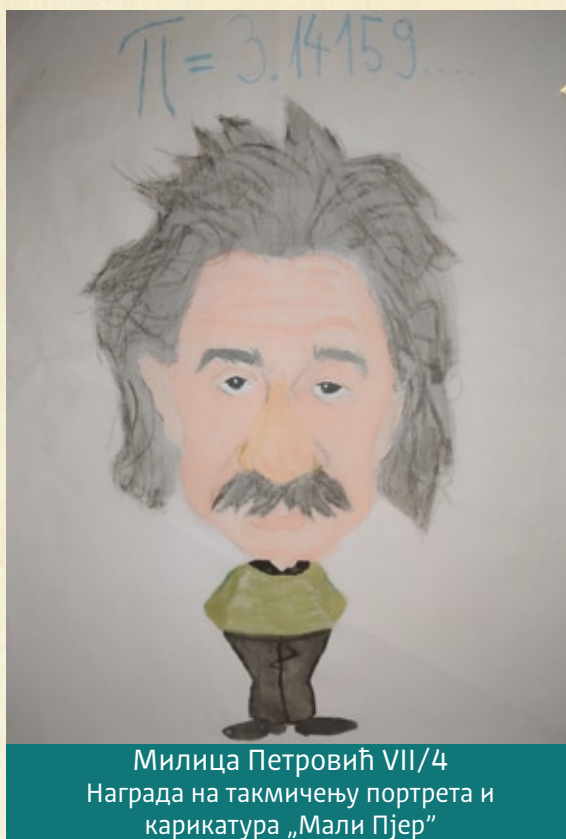
Када те понесе бес
Ти розе цветић одломи
Нестаће стрес
А посао добити агрономи

Биће свет опет у розе боји
У целој овој параноји
Изгубисмо доста ђака
Да ли петака или првака
То сада није битно
Појуримо на нашу
планету хитро

Ово је све била
априлска шала
Нећемо се видети
до првог маја
Томе се највише радује раја
Из мога краја

Пошто је крај путовања
Мислим да сте пуни
непотребног знања
Посетићемо и друга имања
Ако буде било интересовања

Гога Дробњак V/4
Треће место на литерарном
конкурсу „Мој смешни свет”

Милица Петровић VII/4
Награда на такмичењу портрета и
карикура „Мали Пјер”

Дирнула ме Вањкина и Немечекова судбина

Често узимамо то што имамо здраво за готово. Не знам зашто, али све што имамо занемаримо, и размишљамо о томе као о нечему што се подразумева. Док је то нама нормално, неко управо плаче јер само то и жели.

Вању и Немечека доста тога спаја. Обојица су мали дечаци којима живот није био лак. Они су настављали да иду даље и никада нису осећали љубомору према некоме ко има све оно што они желе. То стварно треба поштовати. Неко одбаци свој живот, а Немечек би све дао само да проживи још који дан. Само да оде на градилиште, само још једном. Неко се љути на своје родитеље, не прича са њима, а Вања би све дао да има родитеље. Само да га мајка загрли и каже му да ће све бити у реду, само још једном...

Најжалије ми је то што Вањкин деда, који једино може да му помогне, никада неће прочитати оно писмо. Писмо које је Вањи дало лажну наду, оно писмо које је он кришом написао. То писмо је њему једина нада.

Како бих има ја могла помоћи, не знам. Вероватно бих пријавила Вањкину ситуацију некој служби која је одговорна за то. Они би вероватно нашли његовог деду. Што се Немечека тиче, трудила бих се да га не забораве.

Морамо да имамо више емпатије, да се трудимо да разумемо једни друге јер је то једини начин да спасимо овај свет. Ако ми нећемо бити ту једни за друге, ко ће?

Маша Топаловић VI/3

Андреј Антић VI/4

Христина Спасић VI/3

Прво место на ликовном конкурс
„Пред ликом и делом Светог Саве”

Бајка о дрвосечи Ангусу и његовом оцу

У једном малом граду, окруженом стенама, живели су људи који су Нову годину волели више од било чега. Били су увек срећни и толико добри да су стално помагали једни другима.

У том малом граду све куће биле су окићене. Све осим једне. То је била кућа старог дрвосече Ангуса. Мрзео је Нову годину више од свега само због једне трагедије која му се десила у раном детињству. Дан пред Нову годину отишао је са оцем да исече огромну јелку, али његов отац није био пажљив и јелка је пала на њега. Од тог дана, у ово доба године, ни са ким није причао. Био је мрзовољан, али су га грађани ипак волели.

Једне године грађани су одлучили да га усреће и обрадују великим поклоном. Одлучили су да направе портал који би вратио време како би избегли смрт дрвосечиног оца.

Једног дивног зимског јутра, чим се дрвосеча пробудио, утрчала су два човека у његову кућу и одвели га до портала. Кратко је путовао кроз време и убрзо се нашао на меканом снегу. Познавао је место на коме се налазио – био је испред куће свог оца. Полако је отворио врата и видео свог оца како седи поред камина и чита књигу. Дрвосеча се јако обрадовао када га је видео и одмах га је загрлио. Потом су обојица отишли ка порталу и кренули у дрвосечин град.

Од тада дрвосеча и његов отац живе у миру и заједно са свим грађанима прослављају Нову годину.

Вукашин Павловић V/4

Шта би било?

Шта би било кад би било овако или онако? Питамо се то веома често. Шта би било да јуче нисам закаснила? Шта би било да сам учила боље? Шта би било да сам вреднија? Шта би било да га никад нисам срела? Шта би било да сам почела ово на време? Шта би било да сам више пазила? А питамо се и она компликованија питања. Шта би било да нестане Сунце или падне небо? Шта би било да време изгуби функцију? Шта би било да светом завлада потпуна тишина? Шта би било да људи имају крила? Шта би било кад би Земља искочила из орбите? Шта би било кад би континенти потонули или их прогутала ватра? Немамо одговоре ни на једно од ових питања, а заправо не желимо ни да их знамо. Али се ипак запитамо. Ако не бисмо сазнали одговоре, зашто се онда питамо? Ваљда је то у људској природи. Шта би било кад бисмо престали да се питамо – „Шта ако?“ На први поглед ништа, али човеку је у природи да се пита. Најмања разлика, ипак је разлика. Не можемо да замислимо како би свет изгледао без питања. Или можда можемо? На своје питање сама ћу наћи одговоре јер нико други не уме.

Христина Спасић VI/3

Дакле, свет без питања. Један човек живео је у једном граду. Његово име? Није битно, нико не пита. Живи ли лепо? Није битно, нико не пита. Има ли на свету некога свог? Није битно, нико не пита. Нико не пита за њега и он не пита ни за кога. Животари из дана у дан. Устаје ујутру и леже у кревет увече. Једноставна рутина. Све између није битно, нико не пита. И он ништа не пита, није му битно. Срећан ли је? Није му битно, не пита се. Плаче ли, тужан ли је? Није му битно, не пита се. Добро ли му је? Не пита. Може ли му бити боље? Не пита. Живи ли он уопште? Он не пита, па ћу вам рећи ја. Не, овакав човек не може постојати. Па, чак и да постоји, са сигурношћу кажем да он не живи. Живети значи нешто више од откуцаја срца у грудима или ваздуха у плућима. Живети значи марити, питати, желети боље сутра, данас, ићи напред. Човек који не жели да зна, да пита, није ништа више од стене. Можда његово срце куца, али и оно не зна зашто. Никада се није запитало зашто. Мада, живот једне особе без питања је тужан приказ. Шта би било да човек никада није поставио питање, никада желео боље? Ништа, стварно ништа. Људи без питања остали би мајмунолики створови у далекој праисторији. Живели би тешко и не би тражили боље. Гледали би ватру и мислили ништа, питали ништа.

Варја Ђорђевић VI/3
Специјална награда на
општинском такмичењу

Јер – ко мисли, тај се пита. Ко се пита, тај тражи одговоре. Ко тражи одговоре, тај налази решења. Ко нађе решења, тај ће покренути ствари, ићи напред, напредовати. Дакле, да није постојало питање, ти не би био овде. Не би ово читао, не би умео ни да читаш. Ја не бих ово писала, не би ни умела да пишем. Питање се понекад чини бескорисно, али без њега не би било друштва и света које знамо. Све што данас представља свакодневицу, некада беше само идеја, само питање. Али, питање нас гура напред, тражи одговор. Све је почело као питање, без њега било би немогуће. На пример, ова прича – без питања не бих имала о чему да пишем. А и њу сам почела због питања: „Шта би било кад бих написала причу о питању?“

Ленка Жигић VII/2

Марко Мичета V/2

Невена Боричић VII/1

Ја као научник

Бити научник је веома занимљив посао. Мене само истраживање нечега чини радозналим и веселим.

Да сам ја научник, истраживао бих свемир. Свемир је пун великих тајни које човек још није успео да протумачи. На пример, како је настао и колико је стар. Ја бих се мало позабавио звездама и планетама, али ништа не бих успео сам, без помоћи других научника. Изумео бих машину која би помогла човечанству у проучавању других планета, како бисмо сазнали има ли живота на њима. Изумео бих ракету која иде брзином светлости. Лансирао бих роботе и сателите да истражују друге планете. Био бих први човек који разуме црне рупе.

Све је ово врло занимљиво истраживати. Можда ћу ја ипак сазнати како је настао свемир, никад се не зна. Треба пуно труда и рада да се постане научник. Желим да будем научник који ће одговорити на многа питања која ће помоћи човечанству да боље разуме свемир.

Алекса Томић V/2

Бака

Топао глас и речи благе,
кад имам проблем да смогнем снаге.

Мирис колача, супице вруће,
тад знам да је бака код куће.

Слуша бака и када дрема,
и опет нову причу спрема.

Пољубац један, загрљај дуг,
подршка моја, најбољи друг!

Хелена Ковачевић V/2

Христина Спасић VI/3

У основној школи сам научила

За својих осам година школовања научила сам много тога. Поред уобичајених школских ствари, научила сам, пре свега, да будем човек и изразим своје ставове, што ће ми итекако бити потребно у животу.

Научила сам да школа није само обична зграда. Она је место у којој, поред читања и писања, научимо још много тога. Место у коме научимо да делимо, помажемо, али исто тако и препознамо вредности неке особе. У школи смо научили шта је љубав, а шта мржња. Научили смо како да се опходимо у различитим ситуацијама и владамо собом. У њој смо научили, ал' и осетили, шта значи заљубљеност. Стекли смо врлине, као и мане.

Поред седења у школским клупама, обишли смо и различите пределе Србије. И даље се сећам своје прве рекреативне. Тада сам научила да будем самостална. Осетила сам усамљеност, али и понос што сам се први пут одвојила од родитеља. Наставници су нас научили да будемо јаки када добијемо лошу оцену. Тада се у нама буди врлина звана упорност. Код мене се пробудила у другом разреду, сећам се тога. Учитељица, таблица множења и ја. Тада сам први пут осетила истински страх од разочарања. Научила сам колико је важно имати право пријатеља, као и подршку, и све то у осам година.

За закључак састава, као и школовања, употребићу реченицу: „Од колевке па до гроба, најлепше је ђачко доба.”

Ања Грозданић VIII/2

Мењају свет у коме живим на боље

Упуштамо се моји пријатељи, породица и ја у авантуру ослобађања света од злобе која га је напала, а позната је како смеће.

Крећемо од нашег комшилука где као мачем пробијамо отпатке нашим металним штаповима и стављамо у велике, црне вреће. Пошто су неки изузетно паметни људи одлучили да склоне канте за смеће, поставили смо нове и договорили се да их редовно празнимо. Те канте ће послужити бар онима који још увек знају да треба да имају времена за одлагање отпадака.

Упутили смо се ка Дунаву, реци која тужно шаље свакако у њу бачено ђубре, свом гробу, Црном мору. Сели смо у чамце и мрежом за пецање лишавамо ову моћну реку непотребног терета који су људи какомислено остављали у њој. Затим смо отишли у једну шуму магичних моћи – смањује се из дана у дан. Одлучно смо узели лопате и бацили се на копање. Све је покушавало да нас спречи, умор, зној који је лио са наших леђа, глад која нас је обузимала, али упркос свему томе посадили смо толико много младица да се број стабала удвостручио.

Неки људи су видели колико се трудимо, па су одлучили да се придруже овој нашој чети одважних љубитељ природе. Стигло смо до обале дивног, мирног језера где смо затекли много отпадака како се безбрижно одмарају у песку. Одмах смо зграбили наше мачеве и кренули у ослобађање још једног предела од зла. На крају смо сакупили завидну количину смећа о пошто нисмо хтели да планина смећа звана депонија добије нове становнике, од њега смо створили дивне скулптуре и поклонили их једном музеју модерне уметности.

Надамо се да смо подстакли младе људе да крену нашим стопама јер иако наша група није велика, има јако велико срце.

Милан Родић VII/1

My teen years

Teen years are one of the hardest years in your life. You start going through some changes, and sometimes when those changes don't seem appealing enough to bullies, you become their target. Most people get bullied because they're "different", which is just not doing what everyone else is. Another thing teens get stressed about is school and exams. And while we're supposed to be studying and learning for our futures, other kids are being verbally and sometimes even physically bullied in the same halls we walk around all day. Some parents know to push their child's limits and that's how most fights between teens and their parents start. Arguing with friends or family also piles up in teens lives which means we need an escape, and most of the time, it's the internet. Almost every teen you see on the streets is addicted to the internet. Parents think that taking their kids' phones is going to do something, but that's wrong. Social media is so popular nowadays that you can't avoid it. Some people are on their phones to cure their boredom, because they feel comfort seeing people like them, or they're just talking to their friends or family. When a kid starts at a new school it can be really overwhelming, especially if it's the last year of school and everyone has their own friend groups. Joining an after-school club can help, but if a person is socially awkward it can be harder to find friends. Your teen years are the most important years in your life, but they can get pretty overwhelming.

Мила Ђорђевић VIII/2
Друго место на општинском такмичењу

Minja Stojanovski VII/1

Њене речи су ме утешиле

Мислим да је веома важно имати у животу неког свог да вас утеша када вама је тешко.

Једног сунчаног јутра све је било лепо до десет сати. Тада смо сели у дневну собу и родитељи су нам саопштили да дека није са нама. Ја сам био у шоку, одмах сам се окренуо и отишао у своју собу. Тамо ме је обузела нека туга и то она највећа туга. Забио сам главу у јастук и сећао се лепих тренутака са њим. Нисам желео да верујем да је то истина и одлучио сам да позovem баку.

Бака ми је рекла да се смирим и да ће она ускоро стићи. Гледао сам кроз прозор и чекао је да дође. Када је дошла, ја сам одмах истрчао и јако је загрлио. Бака ми је шапутала на уво и у њеном загрљају осећао сам се боље.

Одвела ме је у зоолошки врт и успут ме је тешила. То ми је пуно значило. Купила ми је

сладолед, али од туге нисам могао да га поједем. После смо отишли у храм Светог Саве да запалимо деки свећу. Стајали смо пред свећом пет, десет минута и гледали како гори. То ме је погодило и почео сам да плачем.

Бака ме је загрлила, обрисала ми је сузе и прошапутала: „Барем је сад на бољем месту.“

Моја бака ми је пуно значила у том тренутку и зато је волим.

Марко Швабић V/3

Огњен Врањевац VII/4

ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ИЗУМЕО БУДУЋНОСТ

Осам деценија од смрти Николе Тесле

Година 2023. проглашена је за Теслину годину, а повод је осамдесета година од смрти Николе Тесле, човека који је осветлио човечанство и уградио себе у темеље модерне технолошке цивилизације. Циљ обележавања Теслине године јесте промоција достигнућа овог значајног научника, а ми смо одлучили да напишемо пар речи о његовом животу и значајним изумима.

Никола Тесла је био српски и амерички проналазач, инжењер електронике и машинства. Рођен је у месту Смиљану у Лици, 10. јула 1856. године, као четврто дете од петоро деце Милутина Тесле, српског православног свештеника, и мајке Георгине. Име је добио по свом деди Николи. Николин отац био је писац и имао је своју библиотеку у којој је Никола проводио своје детињство. Његова мајка је била јако талентована и креативна, својим изумима је олакшавала живот на селу. Каже се да је Никола управо од мајке наследио истраживачки дух.

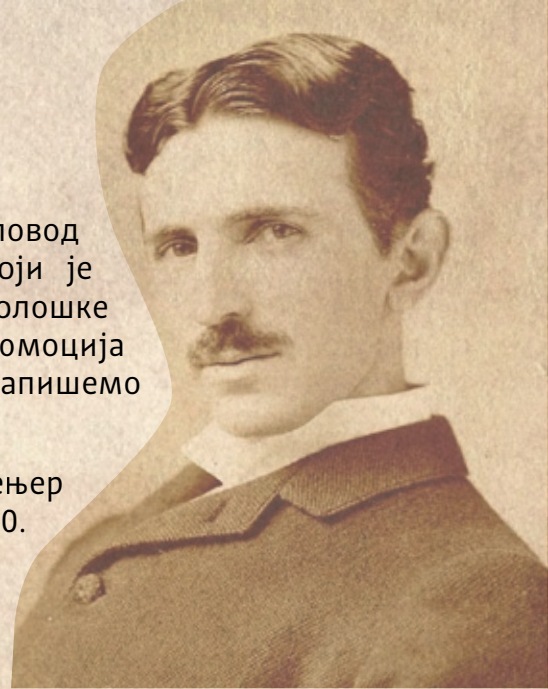
Први разред основне школе Никола је похађао у родном Смиљану. Преостала три разреда основне школе и трогодишњу Нижу реалну гимназију завршио је у Госпићу. Матурирао је 24. јула 1873. године у групи од свега седам ученика са врло добрим успехом јер је из нацртне геометрије био довољан. Тада је имао 17 година. Ишао је и на студије са којих се убрзо исписао због лошег здравља. Док је студирао, читао је све што му се нађе на путу.

У својим шездесетим годинама Никола Тесла је имао симптоме опседнутости бизарним детаљима. Био је опседнут бројем три - дешавало се да обилази три пута око блока зграде пре него што уђе у њу или је захтевао да му се поред тањира ставе три салвете.

Најзначајнији изуми Николе Тесле су полифазни систем, обртно магнетско поље, асинхрони и синхрони мотор и Теслин трансформатор. Такође, открио је један од начина за генерисање високофреквентне струје, дао је значајан допринос у преносу и модулацији радио-сигнала, а остали су запажени и његови радови у области рендгентских знака. Његов систем наизменичних струја омогућио је знатно лакши и ефикаснији пренос електричне енергије на даљину. Од 1934. године Тесла се сматра и проналазачем радија. Био је кључни човек у изградњи хидроцентрале на Нијагариним водопадима.

Никола Тесла је преминуо 7. јануара 1943. године у 87. години живота. Умро је од последица срчаног удара, у апартману хотела „Њујоркер“, усамљен, сиромашан и пун дугова. У име његове смрти градоначелник Њујорка је изјавио: „Никола Тесла је умро. Умро је сиромашан, али је био један од најкориснијих људи који су икада живели. Оно што је створио је велико, и како време пролази, постаје још веће.“

Дивна Цвијановић VI/1
Катарина Орловић VI/1

СРЕЂАН РОЂЕНДАН, МАЛИ ПРИНЦЕ!

„Да ми је само знати како је изгледао дан када се у књижарама први пут појавио Мали Принц, Антоана де Сент-Егзиперија? Је ли био сунчан, облачан, ветровит или кишовит? Да ли је Егзипери ушао у неку књижару, отворио своју књигу и омирисао њене странице?“

Ова питања је поставио писац Момо Капор у својој причи о малом плавокосом дечаку са сићушне планете. Не знамо какав је дан био, али знамо да је Егзиперијев најчувенији роман први пут објављен на француском и енглеском језику не у његовој родној Француској, већ у Америци, 1943. године. То значи да Мали Принц ове године прославља 80. рођендан!

Иако ово није једино дело Антоана де Сент-Егзиперија, свакако је најпопуларније. Понеким проценама продато је у 140 милиона примерака, а преведено на више од 360 језика и дијалеката.

Мали Принц је постао и инспирација новим уметничким изразима, укључујући радио-драме, филм, балет, оперу, а пишчеве цртежи су нашли своје место и у свету модних детаља.

И све је ово небитно, јер су то само бројке и подаци, а „одрасле особе воле бројке“. И ово пише једна одрасла особа, а „деца треба да буду веома попустљива према одраслим особама. И треба да им праштају.“ И, свакако, да прочитају Малог Принца, више пута...

Јер, читајући ову нежну бајку за децу и одрасле, можемо да разумемо и смисао Андрићевих речи да „приповедач и његово дело не служе ничем ако на један или други начин не служе човеку и човечанству“. Истине Малог Принца нам помажу да критички сагледамо друштво, али и сами себе, те да упознамо човека и човечанство. Речи осећајног дечака са косом боје злата која Лисицу подсећа на зрело жито, подстиче нас да се запитамо. Рецимо, да се запитамо да ли је кућа лепа јер има цвеће у прозорима и голубове на крову или зато што вреди сто хиљада франака. Или колико често током живота из свог срца и душе очистимо семење баобаба, и да ли смо пожртвовани и спремни да поднесемо две-три гусенице да бисмо једног дана упознали лептира. Да се запитамо ко је нас припитомио, а ко је за нас јединствена Ружа или драгоцену Лисицу којима смо посвећени и за које смо одговорни.

Мали Принц свет око себе гледа срцем, а не очима, и ваљда зато тако јасно види оно што нама често остаје замагљено. Магла ће се подићи сваки пут када поново прочитамо овај диван роман, и то онолико пута колико је потребно да научимо да чујемо звезде „као пет стотина милиона звончића“ међу којима се крију речи мудрог и нежног дечака.

Јелена Петаковић

ЗНАЧАЈНИ ЈУБИЛЕЈИ У СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОСТИ

У 2023. године српска књижевност обележиће неколико важних јубилеја. Ми смо овом приликом одлучили да своје читаоце детаљније упознамо са животом и радом Десанке Максимовић и Радоја Домановића чија дела ученици читају током основне школе. Ове године навршава се 125 година од рођења ове значајне српске песникиње и 150 година од рођења највећег српског сатиричара.

Десанка Максимовић

Десанка Максимовић рођена је у селу Дивци код Ваљева 16. маја 1898. године, а умрла је у Београду 11. фебруара 1993. године. Била је најстарије дете оца Михаила, учитеља, и мајке Драгиње. Због очевог посла преселили су се у Бранковину мало након њеног рођења, где је провела детињство, а гимназију је завршила у Ваљеву. Студирала је на одељењу за светску књижевност, општу историју и историју уметности на Филозофском факултету у Београду.

Радила је као професорка књижевности у Обреновачкој гимназији и у Првој београдској гимназији пре него што је отишла у Париз да се усавршава као стипендиста француске владе. Када се вратила, наставља да ради као наставница у школама широм Србије, а једна од њених ученица је била Мира Алечковић, будућа песникиња и једна од њених блиских пријатељица. Имала је много пријатеља међу писцима, а неки од њих су Милош Црњански, Иво Андрић, Исидора Секулић, Бранко Ћопић.

Десанка Максимовић се осим писања бавила и превођењем и то најчешће поезије, са руског, француског, словеначког и бугарског језика. Писала је песме у којима је увек подстицала људе да буду добри, племенити, да поштују друге не гледајући које су расе или вере, као и да буду строги према својим манама као што су и према туђима. Једна од њених најпознатијих песама је Крвава бајка, која је написана да се не би заборавило страдање недужних ђака у Крагујевцу 21. октобра 1941. године за време Другог светског рата. Збирка која се посебно издваја у опусу Десанке Максимовић је Тражим помиловање, лирски дијалог са Душановим закоником.

Њено стваралаштво је овенчано бројним наградама (Вукова, Његошева, Змајева, Седмојулска награда) и била је члан Српске академије наука и уметности. Поводом стогодишњице њеног рођења, Унесков словенски пројекат је Десанку Максимовић прогласио за личност културе 1998. године.

Радоје Домановић

Радоје Домановић је најпознатији српски сатиричар, рођен је у селу Овсишту 16. фебруара 1873. године. Умро је у Београду 17. августа 1908. године. Био је син Милоша, сеоског учитеља, и Персиде Цукић. Убрзо након његовог рођења преселили су се у Јарушице где је провео своје детињство и завршио основну школу. Седам разреда гимназије је завршио у Крагујевцу 1890. године. У јесен 1890. године, Радоје уписује Филолошко-историјски одсек Филозофског факултета на Великој школи. У том периоду имао је новчаних проблема, често се задуживао и због дугова није могао да подигне ни сведочанство о завршеном факултету. Током студирања је и писао. Из тог периода сачуване су приповетке Рођендан, Сима пензионер, Слава, Слика са улице...

Након студија, Домановић је радио као учитељ и професор српског језика и књижевности. Његови политички ставови које је јавно износио, радикално и отворено супротстављање апсолутистичкој владавини Обреновића, битно су утицали да Домановић често остаје

без посла и у сиромаштву се сели из једног у други град у Србији (Пирот, Врање, Лесковац...). И управо када је био у најтежој економској ситуацији почиње да пише прве сатиричне приповетке Демон и Укидање страсти. Чак и када му је пружена могућност да добије државну службу, што је подразумевало да ублажи свој опозициони став, он то није желео. У том периоду он у Српском књижевном гласнику објављује неке од својих најзначајнијих сатиричних приповедака: Краљевић Марко по други пут међу Србима и Страдија.

Након боравка у Минхену, Домановић се враћа у Србију августа 1894. године. Он се надао да ће након мајског преврата и убиства краља Александра Обреновића доћи до великих промена у српском друштву и на политичкој сцени. Нажалост, врло брзо се разочарао схвативши да су промене само површинске, и да је суштински све остало исто. Тада одлучује да борбу настави сам, својим убојитим сатиричним пером, и покреће свој лист Страдија. Све до смрти, писао је и водио политичку борбу настојећи да својим књижевним делима и новинарским текстовима утиче на политички и друштвени живот Србије.

Мање је познато да је Домановић имао и талента за сликање, али, нажалост, отац га у томе није подржавао. Ево шта је остало забележено о његовом једином сликарском остварењу: „И заиста, када је једног првог примио плату Радоје Домановић купио је боје, четкице и платно. Минхенски сликари су били изненађени када су два-три дана доцније свратили у стан писца Страдије: на сликарским ногарима стајао је „Портрет једне жене“, израђен топлим уљаним бојама. Сликари су били одушевљени профилем једне лепе жене, који је био израђен са таквим сигурним укусом и уметничким инстинктом као да су га радили стари мајстори.”

Невена Боричић VII/1

ДРАГОСЛАВЕ, ЛАКУ НОЋ!

Драгослав Михаиловић био је цењени књижевник и академик, или прецизније – био је писац, романиста, сценариста, драматург и редовни члан Српске академије наука и уметности. Рођен је 1930. године у Ђуприји, где је завршио основну школу и пошао у гимназију, а ове године, 12. марта, преминуо је у 93. години.

Драгослав Михаиловић

За овог књижевника интересантно је то да тачан датум његовог рођења није сасвим познат. Засигурно је била 1930. година, али дан, па чак и месец варирају. У породици је сазнао да је рођен 17. новембра, али његова лична документа се не слажу са тим. Наиме, у крштеници је писало да је датум рођења 20. новембар. Он верује да је до забуне дошло јер га је породица можда тог дана пријавила у цркви ради крштења. Све би било сасвим логично и досадно да се изненада у периоду између 1968. и 1975. године није појавила још једна крштеница у којој је као датум рођења стављен 20. октобар. Никома није познато како је до ове грешке дошло, па ни самом Драгославу Михаиловићу.

Мурал посвећен Драгославу
Михаиловићу, Ђуприја

Као и многи други познати српски писци, и Драгослав је од најраније младости имао несугласице са властима. Једног од његових другова из одељења привеле су тадашње власти, а Драгослав га је бранио. То је довело до сукоба са њима, али тада још ништа није предузето. Након гимназије уписао је Филозофски факултет Универзитета у Београду, и то групу за југословенску књижевност и српскохрватски језик, на коме је успешно дипломирао, али почетком педесетих година поново се сукобио са властима. Прво је 1949. године избачен из кандидатуре за члана Комунистичке партије Југославије, а касније, у септембру 1950. године, и ухапшен, уз оптужбу да је изговорио да је Јосип Броз Тито амерички шпијун и да партија ликвидира чланове Савеза

комунистичке омладине Југославије. Крајем фебруара 1951. године пребачен је на Голи оток, злогласни затвор на истоименом острву у Јадранском мору. Касније је написао документарни серијал „Голи оток”, чији је пети и завршни том изашао 2012. године.

Као да није довољно нејасноћа у вези са датумом рођења овог писца, ни са његовим презименом нисмо сасвим сигурни. У појединим издањима можемо наићи на два презимена – Михаиловић и Михајловић. Оба презимена су тачна и једнако заступљена. До доласка у гимназију Драгослав се потписивао са Михајловић, али наставница српскохрватског језика га је навела да своје презиме напише са и уместо ј. И од тада у својим књижевним делима потписује се том верзијом свог презимена.

Своје прво полукњижевно дело објавио је 1957. године и оно је носило назив „Писмо”. Његово најпознатије дело је роман „Кад су цветале тикве”, по коме је рађена и позоришна представа. Иако је обрађивала неке од тема које су за тадашње друштво биле незамисливе, попут робије на Голем отоку, књига је доживела успех међу читаоцима. Представа је изведена свега неколико пута, након чега је роман био готово забрањен скоро 10 година. Поновна премијера ове драме одржана је 2014. године. Поред ових написао је и многа друга позната и награђивана дела: „Петријин венац”, „Чизмаши”, „Увођење у посао”, „Лов на стенице”, „Треће пролеће”, „Гори Морава” и друга. Поред тога освојио је и бројне награде: Октобарску награду Београда, Андрићеву награду, НИН-ову награду и бројне друге.

„Тако те живот од многи добри људи растави да се више никад на овај свет с њи не саставиш. И остаје ти само да се надаш да ћеш једанпут можда у онај други твој живот да и видиш и да ћеш макар тад да могоднеш да им кажеш ону реч што си им некад спремила. Овако, овде, она ће некако да ти измакне.”

Одломак из романа „Петријин венац”

Кад су цветале тикве – један од значајнијих романа Драгослава Михаиловића

Прву књигу објавио је уз помоћ Матице српске 1967. године. У питању је збирка приповедака „Фреде, лаку ноћ”. За овај број школског часописа одлучили смо да вам представимо једну веома емотивну приповетку из ове збирке – приповетку „Лилика”.

У овој приповеци описује се тешка реалност једне девојчице преко које се не може прећи лако. Главна јунакиња је Милица Сандић, девојчица која је добила надимак Лилика. Родитељи је непрестано малтретирају и међусобно се свађају. Након неког времена они одлучују да је пошаљу у дом. Наиме, поред свих свађа и насиља које је доживела од стране својих родитеља,

она одлучује да ипак задржи своје место у тој породици. Њену жељу и вољу за опстанком са својом породицом потпирује и брига о млађем брату ког никако није могла да напусти сматрајући га својим дететом.

Тежак положај једне девојчице, ћерке која је малтретирана од стране својих родитеља на један мучан и болан начин, помисао да је људи који треба највише да је воле, подржавају и усмеравају кроз живот не желе и не гледају као ћерку – све су то ствари уз које ћете засигурно пустити неку сузу ако прочитате ову приповетку.

Ленка Жигић VII/2
Селена Михаиловић VII/2

Решења квиза са стране 36:

1. а) Јелена Лаки, б) Милица Џеки, в) Ана Беки
2. Александар Велики

3. 31. децембар 2022.

4. $2222 - 222 + 2 * 2 * 2 = 2008$

5. Син човека који гледа портрет

6. Хипофиза

7. а) Непажња се увек запази.

ЧИТАЛАЧКЕ ПРЕПОРУКЕ

Шта ћемо читати током летњег распуста?

Драги читаоче,

Добро дошао у свет маште, непресушне инспирације, бескрајне забаве и лудог провода!

О чему причам, није ти још јасно? Па, о најбољој забави на свету - читању! Књиге су пуне речи, али не обичних. Магија свакојаким речи одвешће те на свако место које пожелиш. То је највеће богатство које књиге пружају. Читање ти може донети још пуно тога поред света из маште и забаве. Пре свега, савладаћеш брзо читање. То је веома битно и може ти помоћи у учењу. Такође, научићеш много нових речи и њихова значења. Лепше ћеш се изражавати и писати. Доста прочитаних књига ће ти помоћи и у дружењу - сазнаћеш пуно нових ствари и због тога ће ти бити лакше да разговараш са другарима о разним темама. Последња, али не и најмање важна предност читања јесте одлична забава!

Сада, када је јасно зашто је важно да читаш што више, ево моје препоруке. Причаћу вам о књизи коју сам недавно прочитао и коју ти топло препоручујем. У питању је књига „Перси Џексон и крадљивци муње”

Рика Риордана. За све који воле забаву, авантуру и фантазију ово је права књига. У овој занимљивој књизи ћете читати о једном интересантном дечаку по имену Перси. Након нестанка Зевсове муње, Перси, као син Бога Посејдона, постаје главни осумњичени који је оптужен за крађу. Информација се прочула и код злих сила, па му то угрожава живот. Уз помоћ других „полутана” покушава да пронађе муњу и спаси свет.

Вељко Алексић VI/4

„Дневник шоњавка” је серијал књига који сам почела да читам са осам година, а који је написао Џеф Кини. Књига ми се много допала и уживала сам док сам је читала. Књига има више делова; тренутно петнаест. У њој се говори о дечаку који се зове Грегори Хелфи, а надимак му је Грег. Он има два брата, Родрика и Менија, и маму и тату. Грегов старији брат Родрик води рок-бенд и Грегу увек смишља разне смицалице. Грегов млађи брат је Мени и он увек има неке привилегије. У књизи се појављује и Роли Џеферсон, Грегов најбољи друг. Радња сваког дела ове књиге јесу невоље у које Грег стално упада. Понекад је и Роли у тим невољама. Сваки део који изађе пун је хумора и смеха. Ова књига је за све узрасте, па зато могу и старији да је читају. Препоручујем свима да прочитају бар један део „Дневника шоњавка”. Стварно ћете се насмејати док је будете читали, а моћи ћете нешто и да научите из ње!

Лана Мајсторовић VII/2

Роман „Бело Циганче”, који је написао македонски писац Видое Подгорец, узбуркаће вам осећања и пробудити емпатију. У овом делу описује се живот дечака Таруна, кога је, након што је изгубио родитеље, удомио Циганин Мулон. Они се убрзо зближавају и проживљавају разне авантуре. Посебне емоције у мени пробудио је један догађај у коме је падала киша, па је стари Мулон скинуо мајицу и њоме утоплио Таруна. Зачудићете се колико

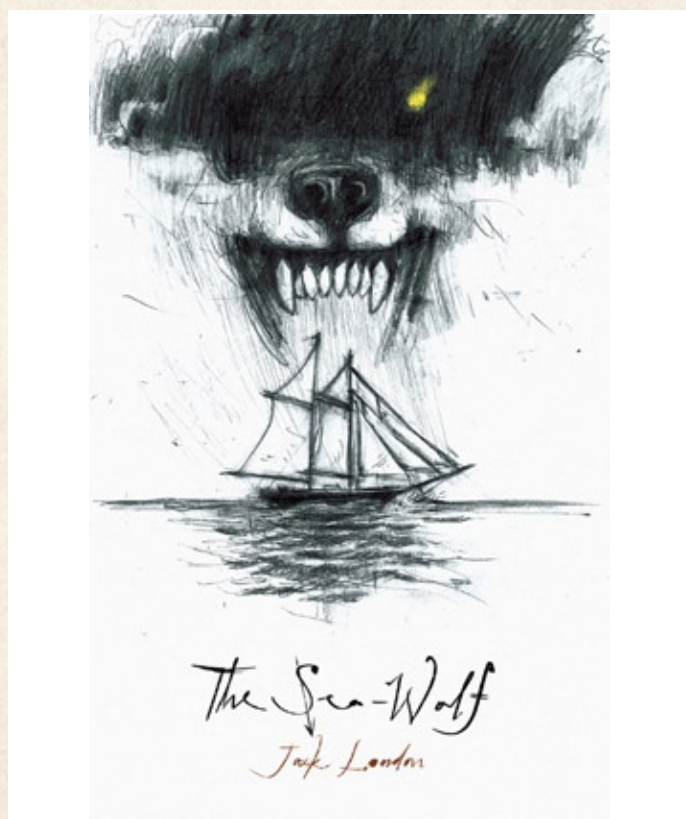

занимљивих поука има овај роман. Када прочитате ово дело, схватићете да има људи који теже живе и да треба да будемо срећни јер имамо кров над главом и некога ко нас воли.

Зорица Стијак V/1

Why do we read books? How do we choose from so many favourites? I don't have an answer to these questions, and there can't be a definite answer. I think that our favourite book is the one which was read in the right moment. With the help of it, we may open something new in ourselves, or find an answer to an exciting question. For me, that book is „*by Jack London.*

In the Pacific Ocean, Humphrey Van Weyden, a San Francisco resident and a famous literary critic, goes on a ferry across the Golden Gate to visit his friend and gets into a shipwreck along the way. He is picked up from the water by the captain of the fishing schooner „The Ghost”, whom everyone on board calls Wolf Larsen. Humphrey is going to cope with the difficulties of marine life: learn ship craft and survive in harsh conditions, but at the same time not to lose his humanity along the way. The schooner that picked him up goes to Japan to hunt seals. During the journey of the schooner, many things change. Van Weyden, a gentleman living of his family fortune, becomes

a cabin boy. Humphrey sees the captain's new side: Larsen reads books and educates himself. There are often conversations between them about law, ethics, the immortality of the soul which Humphrey believes in, but Larsen denies. The captain sees life as a struggle.

Van Vader's position on the ship grows and he becomes a Navigating officer. After a while, the schooner was added with people: the boat team noticed a small boat in the sea. There were five people in it and among them there was a woman. Larsen was delighted that a woman earns her own living. And Humphrey recognized the writer Maud Brewster in her. In one of the chapters, we find out that Wolf Larsen has a brother who hates him. Their schooners meet at sea and disperse relatively peacefully.

A lot has changed when Humphrey and Maud Brewster escape the ship at night, making it to Effort Island where they have to spend winter. One morning, van Weyden discovers „The Ghost” near the shore. There is only a captain who is blind and betrayed by his crew. Humphrey and Maud attempt to repair the ship's masts and sail away on it. But wolf Larsen doesn't allow them to take charge of a whole ship. During the night, he destroys everything that was built. The captain has a seizure and his body was taken away. The schooner „The Ghost” again goes to the sea and the body of the deceased Wolf Larsen goes into the depths of the sea.

Maud and Humphrey are picked up by a customs ship and rescued.

In general, after retelling the book, it makes no sense to read it, but I would still advise to read this books to teenagers who, like me, are on the way to adulthood. This book teaches us to distinguish good and evil, but also to notice the good in the bad. It clearly explains that every action has consequences and that we must be prepared to bear them.

Polina Kutejnikova VII/3

Надамо се да ћете међу овим читалачким препорукама ученика наше школе пронаћи неку која ће привући вашу пажњу и учинити вам предстојећи летњи распуст занимљивим и узбудљивим.

ФИЛМСКА ПРЕПОРУКА

„Лептирица“ после педесет година

Када се спомене „Лептирица“, припадници старијих генерација обично помисле на језиве сцене због којих су ноћи након гледања овог филма биле пуне ружних снова. Људе је подилазала језа при сећању на почетне кадрове - глуво доба ноћи, хук сове и тамне очи окружене црвенилом; воденица престаје са радом када у њу уђе Сава Савановић; тамна, издужена рука на којој су дуге канџе захвата мало брашна, црна капуљача и дуги оштри зуби који убијају воденичара...

Воденица Саве Савановића

Колико се ситуација у вези са утисцима које на гледаоце оставља овај филм променила након педесет година од премијерног приказивања, сазнаћемо у наредним редовима.

Иако многим савременим гледаоцима најстрашније сцене из овог филма не изазивају страх већ смех, некада је ситуација била другачија. Наиме, наишли смо на податак да је током пројекције овог филма један гледалац из Македоније преминуо од срчаног удара у тренутку преображаја главне јунакиње у вампира.

„Лептирица“ је први српски хорор филм који је режирао Ђорђе Кадиевић 1973. године. Филм је снимљен по мотивима из приповетке „После деведесет година“ Милована Глишића. Легенда о Сави Савановићу, најпознатијем српском вампиру, налази се у основи овог филма и ове приповетке. Према легенди, верује се да је сељак Сава Савановић после своје смрти живео у старој воденици у селу Зарожје. Легенда каже да је вампир преко ноћи убијао и пио крв људима који би дошли да самељу жито.

Занимљиво је приметити и то да је реч вампир у стране језике ушла управо из српског језика. Наиме, ова реч је прво прешла из српског у немачки језик, а затим у француски и енглески и у тим језицима потиснула изворне речи за појаву која је означена речју вампир - *Blutsauger, loup-garou* и *blood-sucker*.

Главни јунаци филма – Страхиња и Радојка

Главни јунаци овог филма јесу млади момак Страхиња и лепа девојка Радојка. Страхиња је заљубљен у Радојку, али њен отац не одобрава ту везу. Пошто љубав његовог живота није могућа, Страхиња је решио да крене у свет и тако долази до воденице, где ће одлучити да преноћи иако су му сељаци препричали незгоде са вампиром Савом и претходним воденичарима. Како је Страхиња провео ноћ у воденици и да ли се сусрео са Савом, сазнаћете уколико одгледате филм.

Лептир – симбол душе вампира Саве

Иако савременим гледаоцима, љубитељима хорора, овај филм није нимало страхан, па тако не испуњава очекивања која поставља његов жанр, требало би му ипак пружити прилику. Фантастика или хорор, смех или страх - шта год рекли о њему, филм „Лептирица“ антологијско је дело српске и југословенске кинематографије и зато нећете погрешити уколико своје слободно време посветите овом филму.

Теа Павловић VII/2
Лана Мајсторовић VII/2
Александар Златојевић

СПОРТСКА СТРАНА

Прича о Формули 1 и кик-боксу

Своје слободно време ученици наше школе посвећују и спорту. Неки од њих уживају у праћењу спорта, док се други професионално баве одређеним спортским дисциплинама. За овај број часописа одлучили смо да вам представимо оне спортове који нису тако популарни у нашој земљи, као што је Формула 1, или уз њих обично везујемо неке негативне стереотипе, као што је кик-бокс. Упознајте спортове који се темеље на тимском духу, поштењу и части!

Још почетком XX века почеле су трке аутомобила. Београд је био домаћин последње трке пред Други светски рат, а Бошко Миленковић је први и једини српски возач у тркама Формуле. Права Формула 1, какву познајемо данас, почиње 1950. године. Прва трка вожена је на стази „Силверстоун” у Енглеској, на којој се вози и дан-данас, а први шампион света био је Ђузепе Фарина. Возач који је обележио шездесете године у Формули 1 био је Џин Кларк. Због талента у тркању који ретко ко има, он се сматра једним од најбољих тркача на свету. Осамдесете и деведесете године су можда и биле кључне за развој

данашње Формуле 1. Ових двадесет година довело је до тога да Формула 1 постане популарна. Ривалство између Сене и Проста сматра се највећим ривалством на свету. То је трајало до 1994. године, када се Прост повукао, а Сена, нажалост, погинуо. Исте године свет упознаје човека који је данас прва асоцијација на Формулу 1, а он је Михаел Шумахер. Овим спортом Шумахер влада наредних година, а касније долазе Себастијан Ветел и Луис Хамилтон.

„Најбржи караван на свету” вози се од марта до новембра и трке се возе по целом свету. У овом спорту победа није заслуга једног човека, већ је резултат рада великог броја људи - инжењера, стратега, механичара и возача. Они су чланови тимова који се такође боре за титулу. Овај спорт је прави спој технике и тркања. Трке Формуле 1 увек се возе недељом по подне, па ако вас је овај текст заинтересовао, позивам вас да погледате неку трку и придружите се Ф1 фановима.

Максим Лекић V/1

Кик-бокс је борилачки спорт – спој обичног бокса и каратеа, који је тежак како физички тако и психички. Настао је у Сједињеним Америчким Државама, а вежба се ради самоодбране, опште кондиције или као контактни спорт.

Многи мисле да не постоји разлика између кик-бокса и обичног бокса. Међутим, то није тачно. У кик-боксу се, поред руку, за ударање користе и ноге, док се у обичном боксу користе само руке. У кик-боксу имате специфичне ударце ногама. Једно правило приликом ударања ногом јесте да имате чврст ослонац ноге којом не ударате, јер тада не ударате само ногом, него и читавим телом.

Иако велики број људи у овој борилачкој вештини види трагове насилног понашања, једно од најважнијих правила у овом спорту јесте надвладати противника бољом техником, брзином и снагом уз максималну сигурност, толеранцију, поштење и част.

Немања Миљковић VII/2

ВЕЖБАОНИЦА У КОЈОЈ ТВОЈ УМ РАСТЕ

1. Јелена и Милица пошле су у шетњу. Свака води свог пса на повоцу. Јелена је помазила њеног пса: „Где си, ти, Џеки?“ Мало касније, среле су и Ану са својим љубимцем. Ана се обратила Јелени: „Толики пас, а зове се Лаки, као да је пудлица!“ Јелена је на то одговорила: „А твом баш пристаје име Беки!“

Одреди коме припада који љубимац.

- а) Јелена _____
- б) Милица _____
- в) Ана _____

2. Премести слова у наведеном анаграму (преметаљци) и добићеш име познатог краља из IV века пре нове ере.

**Е, С Л А В А Н
И Р Е Д А К Л И К**

Одговор: _____

3. На аеродрому у Токију путници су прославили долазак Нове године док су чекали свој лет за Хонолулу (Хаваји). Лет је најављен за 1. јануар 2023. године у један сат после поноћи и траје 24 сата.

Који датум ће бити када путници слете на Хонолулу? _____

4. Између неких цифара у наведеном низу постави знаке основних рачунских операција тако да вредност добијеног израза буде 2008.

2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 = 2008

5. Један човек је стајао испред портрета када га је неко упитао: „Ко је на слици коју гледате?“

Човек је одговорио: „Немам ни браће ни сестара, али отац човека на слици је син мог оца.“

Ко је представљен на портрету?

_____

6. Када се Џек попео на врх чаробног пасуља, угледао је цина како разговара са Гуливеровим Лилипутанцима. Необична дружина дискутовала је о томе који орган, тачније жлезда, не функционише правилно у њиховом телу, па због тога имају проблема са растом.

О којој жлезди су разговарали цин и Лилипутанци? _____

7. Пажљиво прочитај наведену реченицу, а потом заокружи слово испред значења које она има.

Непажња никад не остаје незапажена.

- а) Непажња се увек запази.
- б) Непажња увек остаје незапажена.
- в) Пажња се увек запази.

*Решења задатака погледајте на страни 31

1. Српски језик и језичка култура

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Алекса Томић V/2, I место Јована Суботић VI/4, I место Јована Мирковић V/1, II место Оливер Станковић V/1, II место Дуња Момчиловић V/3, II место Гога Дробњак V/4, II место Софија Станивук VI/4, II место Максим Лекић V/1, III место	Кристина Оруч V/2, III место Христина Спасић VI/3, III место Петра Срдановић VI/3, III место Олег Пљеваљчић VI/4, III место Ленка Жигић VII/2, III место Кристина Кљајић VIII/1, III место Јана Радосављевић VIII/3, III место	Јована Мирковић V/1, II место Кристина Оруч V/2, II место Алекса Томић V/2, II место Гога Дробњак V/4, II место Јована Суботић VI/4, II место Оливер Станковић V/1, III место Петра Срдановић VI/3, III место Софија Станивук VI/4, III место Ленка Жигић VII/2, III место Јана Радосављевић VIII/3, III место

2. Књижевна олимпијада

Општински ниво	Градски (околуни) ниво	Републички ниво
Невена Боричић VII/1, I место Уна Остојић VII/3, III место	Невена Боричић VII/1, II место Уна Остојић VII/3, II место	Невена Боричић VII/1, II место

3. Енглески језик

Општински ниво	Градски (околуни) ниво	Републички ниво
Хелена Је VIII/2, II место	Хелена Је VIII/2, II место	Хелена Је VIII/2, II место

4. Географија

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Андрија Ранић VII/1, I место Јован Стијак VII/1, II место Хана Илијази VII/3, III место	Младен Манчић VIII/2, III место Тина Рубежић VIII/3, III место

5. Историја

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Марко Ђурић VIII/2, I место Богдан Јовковић V/1, II место Кристина Оруч V/2, II место Уна Остојић VII/3, II место Софија Станковић VII/1, II место	Јован Милошевић VIII/1, II место Валентина Манојловић VI/3, III место Стефан Стаматовић VIII/2, III место Младен Манчић VIII/2, III место

6. Биологија

Општински ниво	Градски (околуни) ниво	Републички ниво
Кристина Оруч V/2, II место Софија Станковић VII/1, II место Љубинко Петровић V/1, III место Валентина Манојловић VI/3, III место	Петра Срдановић VI/3, III место Маша Топаловић VI/3, III место Милица Петаковић VIII/2, III место	Кристина Оруч V/2, II место Софија Станковић VII/1, II место

7. Хемија

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Софија Станковић VII/1, I место Марко Теслић VII/1, I место Милан Родић VII/1, II место	Јован Стијак VII/1, II место Огњен Ивановић VII/3, III место Ана Орловић VIII/1, III место

8 Математика

Општински ниво	Градски ниво
Маша Марић III/3, I место Јаков Милинковић III/2, II место Теодора Кнежевић III/5, III место Коља Миховиловић III/1, III место Ђорђе Стојковић III/4, III место Андреј Жижић III/1, III место Јован Петровић III/5, похвала Илија Чуровић III/5, похвала Марина Шљукић IV/2, I место Милош Миловановић IV/2, I место	Коста Штрк IV/1, II место Стефан Николић IV/3, II место Угљеша Пурић IV/1, II место Кристина Шево IV/4, III место Мијат Цицимил IV/4, III место Лука Петровић IV/3, III место Урош Ранковић IV/1, III место Стефан Марјановић IV/4, III место Мина Радовић IV/3, похвала Милан Станивук IV/1, похвала

9. Физика

Општински ниво	Градски (околуни) ниво	Републички ниво
Данило Пантелић VI/2, I место Марко Теслић VII/1, I место Андреј Танкосић VII/1, I место Василије Јевтић VI/3, II место Илија Шевић VI/2, II место Милан Родић VII/1, II место Јован Стијак VII/1, II место Урош Марковић VI/3, III место Ленка Бојацијевић VII/1, III место Марко Ђурић VIII/2, III место Милица Стојановић VIII/2, III место Давид Живковић VIII/1, III место	Василије Јевтић VI/3, I место Ленка Бојацијевић VII/1, I место Милан Родић VII/1, I место Илија Шевић VI/2, II место Марко Теслић VII/1, II место Андреј Танкосић VII/1, II место Данило Пантелић VI/2, III место Јован Стијак VII/1, III место Милица Стојановић VIII/2, III место Марко Ђурић VIII/2, похвала	Милан Родић VII/1, II место Андреј Танкосић VII/1, II место Данило Пантелић VI/2, III место Марко Теслић VII/1, III место Илија Шевић VI/2, похвала Ленка Бојацијевић VII/1, похвала

10. Информатика и рачунарство	Општински ниво	11. Ликовна култура	Општински ниво
Никола Анокић VI/4, II место Михајло Костић VI/4, II место	Вељко Алексић VI/4, II место Милан Клашников VII/4, III место	Варја Ђорђевић VI/3, специјална награда Мирослава Никитина VII/1, II место	Христина Спасић VI/3, I место Мила Ђорђевић VIII/2, II место Милица Петровић VII/4, награда

12. Музичка култура	Општински ниво	Градски ниво
Оливер Станковић V/1, I место Искра Копривица VII/3, I место Катарина Орловић VI/1, I место	Данило Пурић V/1, II место Нађа Огризовић VII/4, II место Софија Дренић VIII/1, II место	Дуња Цвијановић VI/1, III место Милица Петровић VII/4, III место

13. Физичко васпитање	Општински ниво	Градски ниво
Коста Штрк IV/1, I место – вортекс Урош Марковић IV/1, II место – 60 m Илија Штрк II/1, II место – скок удаљ Кристина Шево IV/4, III место – 60 m	Екипно такмичење „Између две ватре”, Спортске игре младих, I место Одбојка: ◦ дечаџи VII и VIII разред, I место ◦ дечаџи V и VI разред, III место	Фудбал: ◦ дечаџи VII и VIII разред, I место ◦ девојџице VII и VIII разред, II место Рукомет: ◦ дечаџи V и VI разред, I место ◦ девојџице V и VI разред, I место

14. Шта знаш о саобраћају?	Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Лазар Зечевић V/1, I место Зорица Стијак V/1, I место Валентина Манојловић VI/3, I место	Саша Дрндаревић V/1, II место Јована Мирковић V/1, III место Јана Радосављевић VIII/1, III место	Екипа Земуна, I место (Лазар Зечевић V/1, Зорица Стијак V/1, Валентина Манојловић VI/3 и Саша Дрндаревић V/1)

15. Шах	Општински ниво	Градски (околуни) ниво	Републички ниво
Андреј Крижак I/3, I место Марта Кашиковић I/4, III место Ана Стаменковић II/3, III место Маша Калаба II/3, IV место Вера Суботић III/1, V место Коста Крижак IV/2, IV место	Теодора Новковић VI/1, V место Марко Теслић VII/1, I место Тијана Маџаревић VII/1, IV место Борис Милосављевић VII/3, IV место Екипно, V место	Селена Михаиловић VII/2, II место Андреј Крижак I/3, VI место Коста Крижак IV/2, VIII место Борис Милосављевић VII/3, IX место Екипно, XI место (Марко Теслић, Борис Милосављевић, Вукашин Дутина, Урош Тошић, Алекса Симић, Селена Михаиловић, Милица Петровић)	Селена Михаиловић VII/2, III место Екипно, XXV место (од 44 екипе)

16. Читалачка значка	Велики поштовани говорник	Велики поштовани илустратор	Велики поштовани писар
	Софија Миладиновић I/3 Анђела Врањевац III/3	Нина Дукић II/1 Хелена Оруч II/1 Ива Којић II/1	Ирина Обрстар I/1 Оливера Манчић II/3 Анђелија Лазић IV/2

17. Смотра рецитатора	Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Душан Митковић II/1, I место Дуња Жигић III/2, I место	Ирина Обрстар I/1, похвала Урош Ранковић IV/1, похвала	Дуња Жигић III/2, I место

18. Мислиша	Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Нађа Шљукић II/4, похвала Оливера Манчић II/3, похвала Михајло Маринков II/3, похвала Виктор Радивојевић II/1, похвала Илија Штрк II/1, II награда Урош Главоњић III/3, похвала Вања Лазовић III/4, похвала Маша Марић III/3, II награда Јаков Милинковић III/2, III награда	Коља Миховиловић III/1, III награда Јован Петровић III/5, III награда Вера Суботић III/1, похвала Даница Дурутовић IV/2, похвала Теодора Марчетић IV/2, похвала Милош Миловановић IV/2, III награда Стеван Марјановић IV/4, похвала Димитрија Перковски IV/3, похвала Угљеша Пурић IV/1, похвала	Урош Ранковић IV/1, похвала Марина Шљукић IV/2, похвала Коста Штрк IV/1, II награда Борис Живковић V/3, похвала Јована Мирковић V/1, похвала Кристина Оруч V/2, III награда Данило Пурић V/1, похвала Милан Родић VII/1, II награда Марко Теслић VII/1, похвала

ИМПРЕСУМ

НАША СОЊА

Година II, број 3, јун 2023.

Оснивач и издавач:

ОШ „Соња Маринковић”
Аласка 17, 11080 Земун

За издавача:

Јасмина Филиповић,
директор школе

Интернет-презентација:

ossonjazemun.edu.rs

Имејл-адреса:

ossonjamar@gmail.com

Уредништво:

Александар Златојевић
Јелена Петаковић

Сарадници:

Ученици, наставници, учитељи и стручни
сарадници ОШ „Соња Маринковић” Земун

Насловна страна:

Рад Јоване Лазовић, ученице III/4

